

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

בית משיח

השבועון העולמי להפצת בשורת הגאולה

משרד ראשי
744 Eastern Parkway
Brooklyn, NY 11213-3409
טלפון: (718) 778-8000
מזכיר: שלוחה 240
מנהל: שלוחה 244
עורך: שלוחה 224
מנויים: שלוחה 242
מודעות: שלוחה 241
חסידיים: . . איין משפחה: שלוחה 204
פקס: (718) 778-0800
דואר אלקטרוני: beis@moshiach.net

ארץ הקודש
ת.ד. 582 כפר חב"ד 72915
טלפון: (03) 9607-290
מזכירות: שלוחה 0
מנויים: שלוחה 2
מודעות: שלוחה 3
עריכה וחדשות: שלוחה 4
פקס: (03) 9607-289
דואר אלקטרוני:
b_moshia@netvision.net.il
מחלקת מנויים:
b_mm@netvision.net.il

נוציא לאור
מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח
השתתפים בעריכה
מנחם מענדל הכהן הנדל
שלום יעקב חזן
עורך המהדורה האנגלית
ברוך מרקו
צלם וערכת
דב יצחקי
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

כל הזכויות שמורות

- 16** שיחות ומכתבים בפירסום ראשון
סדרת חשיפות ופרסומים ראשונים לרגל יו"ד שבת
- 30** במאמר "באתי לגני" מקופל כל תהליך הגאולה
ד"ר קראוס בראיון מיוחד לביט משיח' על ממצאי המחקר האקדמי שערך אודות הרבי
- 36** הרב האגדי
מסכת חייו המרתקת של הרב מאיר אשכנזי - מרוסיה, דרך סין ועד ל"בית חיינו"
- 46** מעמיד הוא עצמו בקשרי המלחמה
בית משיח" חושף מהלכים דרמטיים שהתרחשו בסמיכות לביקור קצב אצל הרבי
- 42** המשפיע הירושלמי
הגאון החסידי הרב פנחס לייבוש הרצל שליט"א מספר על הקשר המיוחד עם הרבי
- 55** סיפורים נפלאים
עשרות סיפורים, מענות, יחידויות, הוראות והדרכות שיצאו מפי קודשו
- 74** צמודים למקורות
חלק שני מתמליל התוכנית המיוחדת ברדיו בניו-יורק, לליבון ענייני הגאולה
- 86** הסיפורים המרגשים של מכניסי האורחים
הדאגות, המתחים ותחושות הפורקן שמאחורי הקלעים, שהאורחים אפילו לא הרגישו...

מדורים קבועים

- 5** דבר מלכות
- 8** לוח שבועי
- 9** דבר המערכת
- 10** הפרשה החסידית
- 11** מאוצר המלך
- 12** התוועדות חסידותית
- 80** השבת במשנת הרבי
- 98** יומנו של תמים ב-770
- 106** מהנעשה והנשמע
- 106** חסידיים . . איין משפחה

בשנת ה-100 מרחיבים אופקים

היכוננו לדינר החגיגי

לטובת מוסדות חנ"ד אופקים

שייערך בע"ה במוצש"ק פרשת שקלים

כ"ז שבט תשס"ב

באולם המפואר

הבוסתן של אליה

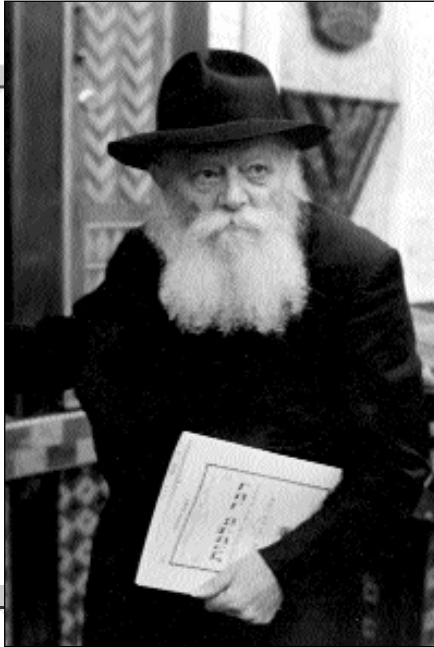
איזור תעשיה הישן ראשון לציון

במעמד: רבנים, שלוחי המלך, אישי ציבור ואורחי הכבוד

לפרטים נוספים:

בית חב"ד אופקים: 08-9926034

וועדת ארגון הדינר

לעיני כל ישראל

**לרגל יום הבהיר יו"ד
שבט, יום קבלת
הנשיאות של כ"ק
אדמו"ר מלך המשיח
שליט"א, הננו מביאים
בזה קטע משיחת ליל
שמחת-תורה ה'תשמ"ח
(בלתי מוגה), בה מבאר
הרבי – בפעם היחידה –
את האושפיזין שלו-
עצמו ואת פעולתו
בהאושפיזין דרבותינו
נשיאינו**

התיישבות וקביעות בבחינת דירת קבע, עד לשלימות הנצחון ד"מלחמת בית דוד" לבטל את אלו "אשר חרפו עקבות משיחך", באופן ד"אמן ואמן".

ב. והנה, ע"פ האמור ששמח"ת הוא יום **התשיעי**, בהמשך לשבעת ימי הסוכות ושמעי"צ, ובאופן נעלה עוד יותר – צריך להתבטא הדבר גם בנוגע לענין ה"אושפיזין". ונקודת הביאור – בקריאה לשמח"ת, שבה מסיימים וחותמים כל התורה כולה – **"לעיני כל ישראל"**.

כלומר, לאחר שישנו ענין ה"אושפיזין" במשך שבעת ימי הסוכות, ולאחרי שניתוסף גם מעלת הקביעות ד"בעלים" בשמע"צ – הרי זה נעשה באופן ד"לעיני כל ישראל" בשמח"ת.

ג. ויובן בהקדם תמיהה בנוגע לכללות ענינים של האושפיזין החסידיים: הענין דאושפיזין חסידיים נתגלה ונתפרסם ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, בשם אביו, שאמר שיש גם אושפיזין חסידיים, ולא עוד, אלא שהורה באצבע ואמר: כאן יושב הבעש"ט, כאן יושב המגיד וכו' – כפי ששמעו אלו שהיו נוכחים באותו מעמד, ונתפרסם ע"י ה"חוזרים" גם לאלו שלא היו נוכחים באותו מעמד, עד להפירסום בדפוס כו'.

ולכאורה, כיצד יכולים לפרסם בכל העולם כולו ששבעת האושפיזין החסידיים הם: הבעש"ט, המגיד, אדמו"ר הזקן, אדמו"ר האמצעי, הצמח-צדק, אדמו"ר

א. בשבעת ימי הסוכות ישנם שבעה אושפיזין: האושפיזין הידועים ומפורסמים בזהר – אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף ודוד, והאושפיזין החסידיים – הבעש"ט, המגיד אדמו"ר הזקן, אדמו"ר האמצעי, הצמח-צדק, אדמו"ר מהר"ש ואדמו"ר מהורש"ב. ני"ע.

וע"פ האמור אודות ההמשך דשמעי"צ לשבעת ימי הסוכות, מסתבר, שהמשך זה מתבטא גם בענין האושפיזין: בנוגע לאושפיזין שבזהר – **שלמה המלך** (ההמשך דדוד המלך), ובנוגע לאושפיזין החסידיים – **כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו** (ההמשך דאדמו"ר מהורש"ב ני"ע).

אמנם, כשם שבשמעי"צ ניתוסף עילוי לגבי שבעת ימי הסוכות, מובן, שכן הוא גם בנוגע ל"אושפיזין" – שבשמעי"צ אין זה באופן ד"אושפיזין", שהם אורחים, אלא באופן של "בעלים".

ונקודת הביאור – ע"ד ובדוגמת החילוק שבין סוכות לשמע"צ, שבסוכות יוצאים ל"סוכה", דירת עראי, ובשמעי"צ נכנסים ל"בית", דירת קבע, ולכן, בסוכות מודגש הענין ד"אושפיזין", בדוגמת אורחים שבאים באופן של עראי, ואילו בשמע"צ מודגש ענין הקביעות – לא "אושפיזין", אלא "בעלים". וענין זה מודגש גם אצל שלמה המלך וכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו:

שלמה המלך – שבנה **בית המקדש**, לא רק באופן ד"ואהי מתהלך באוהל", דירת עראי, אלא באופן של דירת קבע.

וכ"ק מו"ח אדמו"ר – מנהל פועל דישיבת תומכי תמימים, שבה נתחדש הענין דלימוד והפצת המעיינות חוצה באופן של

מהר"ש ואדמו"ר מהורש"ב נ"ע – בה בשעה שישנם עוד ריבוי צדיקים בישראל!?

ולכל לראש – תלמידי הבעש"ט, כידוע שלבעש"ט היו ששים תלמידים, כולל גם "בעל התולדות" שהי מחשובי התלמידים כו', ובפרט בנו של הבעש"ט, שמילא את מקומו בנשיאות שנה אחת.

ועד"ז בנוגע לתלמידי המגיד – כידוע שמספר תלמידיו של המגיד הי' **כפול** ממספר תלמידיו של הבעש"ט, ק"כ תלמידים, כולל גם הרה"ק הרמ"מ מהאראדאק, שבתקופה הראשונה מילא את מקומו של המגיד בנשיאות (עד שנסע לארץ הקודש, שאז נתמנה רבינו הזקן לנשיאות), וכידוע מ"ש רבינו הזקן שענין הנשיאות שייך להרמ"מ כו'.

ולאחרי כל זה, באים ואומרים – ובאופן שיתפרסם בכל העולם כולו – שמכל תלמידי הבעש"ט ישנו רק "אושפיזא" אחד: **המגיד**, ומכל תלמידי המגיד ישנו רק אושפיזא אחד: **רבינו הזקן**, ושאר האושפיזין הם הרביים שמילאו את מקומו של רבינו הזקן, ומלבדם, לא נימנים שאר הצדיקים במנין ה"אושפיזין"!

ז. והנה, כדי למצוא ביאור והסברה בדבר – יש לחפש **בתורה**, שבה מוצאים פתרון לכל העניינים, גם בנוגע לענייני העולם – כמאמר, אסתכל באורייתא וברא עלמא, ולדוגמא: בענייני **פריסה** – "אם בחוקתי תלכו וגוי ונתתי גשמיכם בעתם גוי", בענייני **רפואה** – "תורה מביאה רפואה לעולם", "חש בראשו יעסוק בתורה חש בגרונו יעסוק כו".

ובנוגע לעניינינו – מצינו דוגמת הנ"ל בסדר השתלשלות התורה:

בריש מסכת אבות שנינו "משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וכו'". ובפרטיות יותר נתבאר סדר ההשתלשלות דקבלת התורה בהקדמתו של הרמב"ם לספר הי"ד: "תורה שבעל פה למדה משה רבינו כולה בבית דינו לשבעים זקנים. . . וליהושע. . . מסר תורה שבעל פה וצוהו עלי. . . וזקנים רבים קיבלו מיהושע וכו'", והולך ומפרט כל סדר ההשתלשלות מדור לדור – ארבעים דורות, עד לחיבור הגמרא ע"י רב אשי.

כלומר, אף שבכל דור היו **כמה וכמה** תלמידים שקיבלו התורה, מ"מ, בסדר השתלשלות התורה מדור לדור לא נזכר אלא מקבל אחד (או שנים), להיותו המקבל ה**עיקרי** שקיבל **הכל** כו'.

וכמודגש בדברי הרמב"ם: "תורה שבעל פה למדה משה רבינו כולה בבית דינו **לשבעים זקנים**", היינו, שמשה רבינו לימד

כיצד יכולים לפרסם בכל

העולם כולו ששבעת

האושפיזין החסידיים

הם: הבעש"ט, המגיד,

אדמו"ר הזקן, אדמו"ר

האמצעי, הצמח-צדק,

אדמו"ר מהר"ש ואדמו"ר

מהורש"ב נ"ע – בה

בשעה שישנם עוד ריבוי

צדיקים בישראל!?

לא רק ליהושע, אלא גם לשבעים זקנים, וממשיך, "ואלעזר ופינחס ויהושע שלשתם קבלו ממשה רבינו", היינו, שביחד עם יהושע נימנו גם **אלעזר ופינחס**, ואעפ"כ, "ו**ליהושע** שהוא **תלמידו** של משה רבינו **מסר** תורה שבעל פה וצוהו עלי", היינו, שהמקבל העיקרי שקיבל הכל כו' הוא **יהושע**, ולכן, לא נזכר במשנה אלא שמו של יהושע – "משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע".

ועפ"ז יש לבאר גם בנוגע לסדר ההשתלשלות דתורת החסידות – שאף שישנם כמה וכמה צדיקים שקיבלו מהבעש"ט והמגיד, מ"מ, המקבל העיקרי דהבעש"ט הוא **המגיד** דוקא, והמקבל העיקרי מהמגיד הוא **רבינו הזקן** דוקא, ולכן, לא נימנו בין האושפיזין החסידיים אלא הבעש"ט, המגיד, רבינו הזקן, והרביים ממלאי מקומו – שעל ידם הי' סדר ההשתלשלות דתורת החסידות לכל ישראל.

ה. אמנם, עדיין צריך להבין:

בשלמא בסדר השתלשלות קבלת התורה במשך ארבעים הדורות, שבכל דור לא נמנה אלא מקבל אחד (או שנים) – מדובר אודות הקבלה **זאתו הענין**, כלומר, אין כאן פלוגתא בין המקבלים, שהרי כולם קיבלו **אותו ענין**, אלא, שישנו אחד שהוא המקבל העיקרי כו'.

משא"כ בנדו"ד, מכיון שישנו **חילוק** בין המקבלים – החילוק בין חסידות **חב"ד** (ע"י רבינו הזקן) לחסידות **חג"ת** (ע"י שאר תלמידי הבעש"ט והמגיד) – כיצד יכולים לקבוע שהבעש"ט המגיד אדמו"ר הזקן וכו' הם האושפיזין החסידיים (לא רק

חסידות חב"ד, אלא גם חסידות הכללית) ביחס לכלל ישראל!?

ו. ויש לומר הביאור בזה – ובהקדמה, שגם בענין זה מצינו דוגמא בתורה:

מצינו שישנו חילוק בין קודם שנפסקה הלכה ולאחרי שנפסקה הלכה – שקודם שנפסקה הלכה היו יכולים לנהוג כך או כך, באתרא דרב הלכה כרב ובאתרא דשמואל הלכה כשמואל, וכיו"ב, אבל לאחרי שנפסקה הלכה כא' מהם, הרי זה פס"ד לכל ישראל.

ולא עוד, אלא, שמצינו דוגמתו גם בנוגע לפנימיות התורה – קבלת האריז"ל, שעל ידו נתגלה תורתו של רשב"י:

להאריז"ל היו ריבוי תלמידים, הנקראים "גורי האריז"ל", שגדלה מעלתם ביותר כו', אשר, גם מהם קיבלו כו"כ עניינים מתורת האריז"ל, שנעשו יסודות להמבואר בתורת החסידות אודות העניינים שלפני הצמצום כו', אע"פ שלא נמצא מזה בע"ח.

ואעפ"כ, ידועה אזהרת הרח"ו ז"ל: "דע מן היום אשר מורי זלה"ה החל לגלות זאת החכמה, לא זזה ידי מתוך ידו אפי' רגע אחד, וכל אשר תמצא כתוב באיזה קונטרסים על שמו ז"ל, ויהי מנגד מה שכתבתי בספר הזה, טעות גמור הוא כי לא הבינו דבריו, ואם יש בהם איזה תוס' שאינו חולק עם ספרינו זה, אל תשת לבך בקבע אליו. . . אל תסתכל בשום קונטרסים הנכתבים בשם מורי זלה"ה זולתי במה שכתבנו לך בסי' הזה", כלומר, שאין לסמוך אלא על קבלת האריז"ל כפי שנמסרה ע"י תלמידו הרח"ו ז"ל.

ז. עפ"ז יש לבאר דוגמתו גם בנוגע לתורת החסידות:

למרות החלוק שבין חסידות חב"ד לחסידות חג"ת, נהרא נהרא ופשטי', הרי, סדר השתלשלות דתורת החסידות בכללותה הוא באופן שנמסרה מהבעש"ט להמגיד, ומהמגיד לרבינו הזקן וכו'.

וע"ד האמור לעיל בנוגע לשינוי שלאחרי פסק ההלכה, אף שלפני פסק ההלכה היה מקום לשתי הדעות, "אלו ואלו דברי אלקים חיים", אלא שאעפ"כ, ההלכה היא כדעה אחת.

ויש להוסיף בזה:

כאשר המגיד הוצרך "לחפוש בחפש מחופש בתלמידיו למצוא איש אשר רוח אלקים בו להבין ולהורות **הלכה ברורה**" בחר ברבינו הזקן, "ואמר לו, אין נבון וחכם כמותך לירד לעומקה של הלכה כו'", ולאחרי שהתחיל במלאכת חיבור השו"ע, והובאו

נשיאינו עצמם הפנו אנשים מסויימים לצדיקים אחרים – לא באופן של דחי ח"ו, כי אם, מכיון שמצד נשמתם כ"ו היו שייכים לצדיקים אחרים.

ובמילא, אם יבוא מישהו וירצה למנות את האושפיזין החסידיים בשייכות לשאר צדיקים – יכול לעשות כן, בתנאי שיהי הדבר בנוי ומיוסד על כללי התורה כ"ו.

אבל, ביחד עם זה, צריכים לדעת, שבנוגע להלכה נקבע סדר השתלשלות דתורת החסידות באופן האמור – הבעש"ט, המגיד, רבינו הזקן, והרביים הנשיאים ממלאי מקומו, אשר, הם הם שבעת האושפיזין החסידיים לכל ישראל, ובסגנון האמור – בקריאה דשמח"ת – "לעיני כל ישראל", שזהו החידוש שניתוסף בשמח"ת גם לגבי העילוי דשמע"צ (מעלת ה"בעלים" לגבי ה"אורחים") – שרואים באופן גלוי את שייכותם של האושפיזין הנ"ל לכל ישראל.

צריכים לדעת, שבנוגע

להלכה נקבע סדר

השתלשלות דתורת

החסידות באופן האמור

– הבעש"ט, המגיד, רבינו

הזקן, והרביים הנשיאים

ממלאי מקומו, אשר, הם

שבעת האושפיזין

החסידיים לכל ישראל –

"לעיני כל ישראל"

כתביו בפני "הני תרי צנתרי דדהבא שבת אחים יחד הגאונים המפורסמים קדושי עליון עמודי עולם, הרב מהור"ר שמעלקא ואחיו הרב מ"ו פנחס נ"ע . . קלסוהו ושבחוהו עד למאד מאד" (כמסופר בפרטיות בהקדמת הרבנים בני הגאון המחבר).

ומכיון שמכל תלמידי המגיד נבחר רבינו הזקן – ע"י המגיד – "להבין ולהורות הלכה ברורה", הרי זה כמו פס"ד – ע"י המגיד, כולל גם תלמידי המגיד – שבנוגע להלכה למעשה צריכים להתנהג כולם ע"פ הוראת רבינו הזקן, כולל גם בנוגע לעניני החסידות כ"ו.

ח. ולהעיר ולהבהיר:

מובן וגם פשוט שבכל האמור לעיל אין משום פגיעה, ח"ו, בכבודם של הצדיקים דשאר החוגים.

ואדרבה, ישנם כמה סיפורים שרבותינו

מרמלשטיין - מסעדה עם טעם ביתי

Mermelstein Caterers

MAYER KOHEN

Thursday & Friday SPECIAL:
* 2 Roasted Chickens
* Fish * Kugel * 1 Salad
ONLY \$19.75

351 KINGSTON AVENUE
BETWEEN CARROLL & PRESIDENT STREETS

Let us cater your simcha...

(718) 778-3100

התוועדות כ"ב שבט

ביום שני בערב כ"ב בשבט (4.2.02) במלון פרימה פאלאס בירושלים

בתוכנית: הרה"ח **שבתאי סלבטיצקי** שי'

הרה"ח המקובל **יורם אברג'ל** שי'

05-24274927 . 3 0 0 f 0

שבועי

לוח

שבוע דפרשת בשלח - יתרו

זמני השבת			שקיעה		חצות היום והלילה		סוף זמן קריאת שמע		זריחה		
יציאה	כניסה		ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	
5:45	4:26	ירושלים	5:05	5:07	12:08	11:53	9:40	9:15	7:12	6:38	יום שישי, י"ב שבט
5:47	4:46	תל אביב	5:06	5:08	12:09	11:53	9:39	9:15	7:11	6:38	שבת קודש, י"ג שבט
5:45	4:35	חיפה	5:08	5:09	12:09	11:53	9:39	9:15	7:10	6:37	יום ראשון, י"ד שבט
5:51	4:47	ניו יורק	5:09	5:10	12:09	11:53	9:39	9:15	7:09	6:37	יום שני, ט"ו שבט
6:28	5:18	פריז	5:10	5:11	12:09	11:54	9:38	9:16	7:09	6:36	יום שלישי, ט"ז שבט
5:32	4:19	לונדון	5:11	5:12	12:09	11:54	9:38	9:15	7:08	6:35	יום רביעי, י"ז שבט
8:46	7:47	סידני	5:12	5:13	12:10	11:54	9:38	9:14	7:07	6:35	יום חמישי, י"ח שבט

הזמנים מתייחסים למרכז הארץ. באזורי ההרים והעמקים עשויים להיות שינויים עד מספר דקות

מורה שיעור ללימוד הרמב"ם היומי

יום	ג' פרקים ליום	פרק אחד ליום	ספר המצוות
שישי י"ב שבט	ה' שבת.. פרק ט-יא.	ה' תרומות. פרק ד.	מל"ת שכ.
שבת י"ג שבט	פרק יב-יד.	פרק ה.	מל"ת שכב.
ראשון י"ד שבט	פרק טו-יז.	פרק ו.	מל"ת שכב.
שני ט"ו שבט	פרק יח-כ.	פרק ז.	מל"ת שכא.
שלישי ט"ז שבט	פרק כא-כג.	פרק ח.	מל"ת שכא.
רביעי י"ז שבט	פרק כד-כו.	פרק ט.	מ"ע קנה.
חמישי י"ח שבט	פרק כז-כט.	פרק י.	מ"ע קנה.
שישי י"ט שבט	פרק ל. ה' עירובין בפרקים אלו.. פרק א-ב.	פרק יא.	מ"ע קנה.

**העובדה שיהודים מגיעים
לרבי, מתוך אמונה פשוטה
ש"קדושה אינה זזה
ממקומה", ולא זו בלבד,
אלא שבמקום זה ממש
יתגלה המקדש דלעתיד
ומשם נוסעים לירושלים –
היא האמונה הזכה והצרופה,
האמיתית והטהורה בכל
המושג של משיח וגאולה**

בכניסה לג"ן

[המעשה].

בצורה דומה, ניתן להסתכל על כללות העניין של נסיעה לרבי בזמננו. הסתכלות שטחית יכולה לתמוה על העובדה שיהודי יוצא מארץ-הקודש לחוץ-לארץ, במקום להמתין סמוך למקום המקדש לבוא הגאולה. אך לאמיתו של דבר ההיפך הוא הנכון. יהודי כזה אינו "ממתין" לגאולה, אלא עושה הכל כדי לחיות ולהיות במצב של גאולה. כל מציאותו זועקת "ונשאתני ממצרים!"

העובדה שיהודים מגיעים לרבי, מתוך אמונה פשוטה ש"קדושה אינה זזה ממקומה", ולא זו בלבד, אלא שבמקום זה ממש יתגלה המקדש דלעתיד ומשם נוסעים לירושלים – היא האמונה הזכה והצרופה, האמיתית והטהורה בכל המושג של משיח וגאולה.

"לסחוב את הגאולה לתוך החדר". ואותו חדר, צריך להיות החדר בבניין החדש של "אש"ל הכנסת אורחים". בניין שלם הזועק וקורא ל"בניין המלכות" של מלך המשיח תיכף ומיד ממש.

כשם שאף אחד אינו מוותר על נוחות בדירתו הפרטית מחמת ציפייתו העזה למשיח, כך יכול כל אחד להרשות לעצמו להשתתף במגביית לבניית הבניין החדש של הכנסת אורחים, ולבוא ל"דינר" החגיגי לטובת קרן הבנין שיתקיים בעז"ה ביום שני הקרוב. בניין, אשר כולנו בטוחים שיהיה סמוך ונראה ל-770 גם כאשר יהיה זה מחובר לבית המקדש השלישי בירושלים.

אותו בניין, יש לזכור, ישמש כל בית חב"ד בעולם שישלח קבוצות או יחידים לרבי, כל אורח מכל קהילה, וכל מוסד של חב"ד ברחבי תבל. זוהי תרומה ישירה לכל מוסדות וענייני כ"ק אדמו"ר מלך המשיח בכל רחבי תבל ללא יוצא מן הכלל. כיוון שהכל נהנים ממנו בצורה ישירה ובפשטות.

ובכניסה לשנת ה"גן" לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח – נתאחד בבניית ה"דירה" וה"גן" המפואר אליו יחזור ויתגלה, ויאמר: "באתי לגני, במקום שהיה עיקרי בתחילה".

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

פעמים מספר הסביר הרבי את הפרדוקס הידוע בין הציפיה לגאולה שתבוא בכל רגע, לבין הדרישה להוסיף בענייני טוב וקדושה הדורשים תכנון לטווח ארוך. הדבר נמשל, מביא הרבי בשם הרבי ההריי"צ, לבניית המשכן במדבר, שלפעמים הוקם אף ליום אחד בלבד – כאשר בסופו של אותו יום עלה הענן, והמשכן פורק והמשיך במסעותיו עם בני ישראל.

לתוספת הסבר ניתן להגיע מעיון בשיחותיו של הרבי בשנים האחרונות (בנייהן: העוסקות בהוראה לעשות כל בית ל"בית חב"ד", ואודות הפתגם "עשה כאן ארץ ישראל"). המתנה פאסיבית לגאולה, לא מצביעה בהכרח על גודל האמונה. לעומת זאת, ברור שעיסוק פעיל בעניינים הקשורים לגאולה, יש לו קשר ישיר עם החדרת ההרגשה ש"הנה זה בא". כאשר אדם מקים בית חב"ד, הוא בעצם מקים שגרירות של הגאולה. הוא מכניס את ה"לעתיד לבוא" לתוך ההווה והעכשוי.

אם לדבר על דימוי, הרי בצורה הטובה ביותר הגדיר זאת הרבי בביקורו של הראשון-לציון בשנת תשנ"ב. "הגאולה עומדת כבר על סף הפתח, ומחכה לכל אחד ואחת מישראל שיפתח את הדלת ויסחוב את הגאולה לתוך החדר", אמר הרבי. לא מדובר רק בביטוי הממחיש עד כמה הגאולה קרובה, אלא מה באמת צריך להיות היחס לקראתה: הגאולה איננה "מפלט" שמחכים "לברוח" ולהמלט אליו; להיפך – את הגאולה צריך להכניס אלינו, לתוך מציאות היום-יום.

[אותו רעיון, כמה לא מפתיע, תופס גם ביחס לעניין של שלימות הארץ: במשך כל השנים קרא הרבי ליישב את כל שטחי יהודה ושומרון וכך "לקבוע עובדות בשטח" שלא יאפשרו נסיגה. וכפי שרואים במוחש, שה"מכשול" העיקרי בפני תומכי הנסיגה, היא השאלה המוסרית של פינוי התנחלויות. הרעיון בשני המקרים זהה: כאשר "מחכים ומצפים" שתהליכים יתרחשו מעצמם, בפרט תהליכים האמורים להקיף עולם ומלואו, עם שלם וכו' – הרי מלכתחילה קובעים יעד רחוק מאוד. לעומת זאת, כאשר קובעים עובדות בשטח, אם זה ע"י הקמת ישוב (בנושא של שלימות הארץ) או ע"י הקמה של "בית חב"ד" בחו"ל – הרי בהכרח גורמים ל"קיצור הזמן", לזירוז אותם תהליכים, ולהמחשתם כאן בעולם

פתגם השבוע בענייני גאולה

מבואר בכתבי הארז"ל שדור הגאולה העתידה הוא גלגול של הדור שיצא ממצרים, ועל פי זה, הנשים הצדקניות שבדורנו שבזכותן נגאלים, הן הן הנשים הצדקניות שבזכותן יצאו ממצרים.

. . והוראה מיוחדת ועיקרית בנוגע לענין השירה - כמודגש בשירת מרים ושירת דבורה: כשם שביציאת מצרים "מובטחות היו צדקניות שבדור שהקב"ה עושה להם נסים והוציאו תופים ממצרים", כך גם בהגאולה מגלות זה האחרון, שנשי ישראל הצדקניות צריכות להיות מובטחות ובודאי מובטחות הן שתיכף ומיד ממש באה הגאולה האמיתית והשלימה, ועד שמתחילות תיכף (ברגעי הגלות האחרונים) בהשירה ובתופים ובמחולות, על בוא הגאולה האמיתית והשלימה.

(משחות ש"פ בא, ו' שבט וש"פ בשלה, שבת שירה, י"ג שבט ה'תשנ"ב)

הממשיך ומחבר את עצם הנשמה עם דרגת הנשמה המתלבשת בגוף. וזהו 'אז ישיר משה ובני ישראל' - אז הוא המשכה מלמעלה למטה והמשכת האל"ף אלופו של עולם על ז' היינו מקור הנשמה. ישיר הוא ההעלאה מלמטה למעלה של הנשמה המתלבשת בגוף. וכש"אז ישיר" - כשעצם הנשמה מתגלה בגוף, נעשה "משה ובני ישראל" - שמתאחדת באחד.

(על פי 'ספר המאמרים עטר"ת' ע' ריגרטז)

כ"ק אדמו"ר מהורייצ

אלקי אבי וארוממנהו (טו, ב)

"אלקי אבי", האלקות של אבי, כלומר שהוא עצמו איננו יודע מה היא אלקות, ובמה שהוא שמע מאביו הוא מאמין באמונה שלימה עד מסירות נפש ממש.

(תרגום חופשי מ'לקוטי דיבורים' ע' 682)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליטי"א

זה א-לי ואנוהו (שם)

במסכת סוטה (יא, ב) מבואר שבשעה שנתגלה הקב"ה לבני ישראל בים סוף, הם - הילדים שנולדו במצרים ונתגדלו באורה ניסי - הכירו תחילה ופתחו ואמרו "זה קלי ואנוהו".

קריאתם זו של הבנים, השפיעה על הוריהם, שגם הם ענו ואמרו "אלקי אבי וארוממנו", וכך יהי גם בגאולה העתידה, ככתוב "והשיב לב אבות על (ידי) בנים".

(על פי 'לקוטי שיחות' חלק ב' ע' 524)

כ"ק אדמו"ר הזקן

ויהי בשלח פרעה את העם.. (יג, יד)

עם ישראל בגלות משול לזרע הטמון באדמה. על מנת שהזרע יצמיח עץ עושה פרי, טומנים אותו באדמה, וביחד (הזרע עם כח הצומח שבארץ) הם משלחים פארות וענפים כלפי מעלה. כך גם בגלות מצרים - "פרעה את העם": פרעה (גלות מצרים) יחד עם העם שלחו את ניצוצי הקדושה ממצרים ועשו פירות למעלה.

(על פי 'תורה אור' פרשתנו סא, א"ג)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

לכאורה, מה הפלא הגדול שבקריעת ים-סוף, הלא כבר הי' לעולמים, שהרי בתחילת הבריאה נאמר "יקוו המים אל מקום אחד ותראה היבשה"? אלא, שבזמן הבריאה לא נהפך הים ליבשה אלא שנפרד ממנו. מה שאין כן בקריעת ים יוסף שמקום הים עצמו נהפך ליבשה.

(על פי 'תורת חיים' פרשתנו ר"ד, א"ב)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

זה א-לי ואנוהו (טו, ב)

כל אחד מראה באצבעו ואומר זה (מדרש רבה)

הדבר תמוה: הרי נאמר "כי לא יראני האדם וחי"? אלא, שהיות ובשעת קריעת ים סוף הלכו בני ישראל בים במסירות נפש - נחשב להם הדבר כאילו מתו, ולכן הי' באפשרותם לראות מה שאי אפשר לאדם חי לראות.

(על פי 'אור התורה' כרך ב' ע' תקל)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

ואתה הרם את מטך (יד, טז)

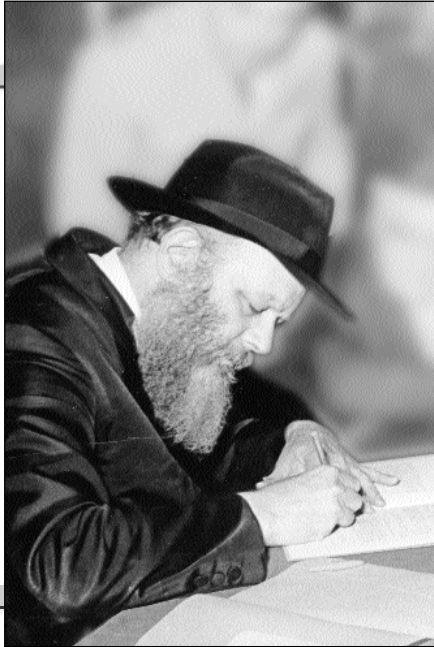
על בקיעת הנהר לעתיד לבוא נאמר והניף ידו על הנהר ולא נזכר מטה. שכן גם בגאולת מצרים לא נזקק משה למטה בשביל לבקוע את הים, אלא בשביל להמשיך דינים על מצרים. אבל לעתיד לבוא, שאז יתפרדו כל פועלי און - לא יהי צורך במטה כלל.

(על פי 'המשך וככה תרל"ז' פרק קיט)

כ"ק אדמו"ר מהורשי"ב

אז ישיר משה ובני ישראל (טו, א)

בני ישראל הם הנשמות כמו שהם בתוך הגופים, ומשה הוא

- פרסום ראשון -

נוסח מברק ליו"ד שבט

לרגל יום ההילולא יו"ד שבט, הננו מביאים בזאת צילום מנוסח המברק שהואיל כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לשלוח לקראת יום ההילולא תשל"ט. את הנוסח כתב הרבי על המברק של שנת תשל"ח

western union Telegram

Send the following message, subject to the terms on back hereof, which are hereby agreed to OVER NIGHT TELEGRAM UNLESS BOX ABOVE IS CHECKED THIS MESSAGE WILL BE SENT AS A TELEGRAM

TO _____

ADDRESS & TELEPHONE NO. _____

CITY - STATE & ZIP CODE _____

ב"ה.

נוסח המברק שהואיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לשלוח לאנ"ש שי' בכל טרחבי הבל לקראת יום ההילולא יו"ד שבט, התשל"ח

הילולא והתועדויות פעילות והמשכם ופירוניהם בכל הימים שלאחריהם ועד שיקריים היעוד יהי בשלם סיכור, כי על המצירים לעמך תפול עליהם אימתה ופחד ועפך תטעמו בהר נחלתך בגאולה האמתית ותשלימה על ידי משיח צדקנו. בכרכה

מקום החתימה /

(הוספה לאחרי זמן) וְהַמְשָׁכִים הַפְעוּלָה עֲצָמָה נִמְשַׁכְתָּ (נוסח ע"ז) פִּירוֹתֵיהֶם - וְהַמְשָׁכִים בְּכָאוּ"א, וְכַמוֹכֵן גַּם מִרְדֵּיהֶם בְּאֵי"א. (דההילולא). וְיֵהִי בְשֵׁלֶם

סדכר: ההלים ע"ג, תפול. נחלתך. בשלח (טו, טז-יז), שיעור (Area Code)

הילולא והתועדויות פעילות והמשכם ופירוניהם בכל הימים שלאחריהם ועד שיקריים היעוד שהקל עושה פלא יודיע עוון ועל כל המצירים לעמו תפול עליהם אימתה ופחד ועמך תטעמו בהר נחלתך בגאולה האמתית והשלימה על ידי משיח צדקנו. בכרכה.

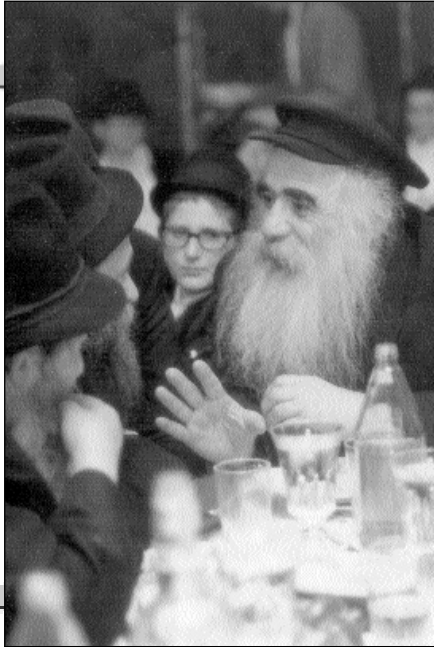
מקום החתימה /

(הוספה לאחרי זמן):
וְהַמְשָׁכִים הַפְעוּלָה עֲצָמָה נִמְשַׁכְתָּ (נוסח ע"ז) פִּירוֹתֵיהֶם - וְהַמְשָׁכִים בְּכָאוּ"א, וְכַמוֹכֵן גַּם מִרְדֵּיהֶם בְּאֵי"א. (דההילולא).
הַיְיִוּוּ: דְבִיטֵי צִאתֵךְ מֵאֵרֶץ מִצְרַיִם (שֶׁאֵל אֵתָּה הִקִּיל עוֹשֶׂה פֶלֶא הוֹדִיעַ בְּעֵתִים עוֹרֵךְ (ההלים ע"ג, טו)) אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת (מִיִּבְהוּ ז', טו).
תפול . . נחלתך: בשלח (טו, טז-יז), שיעור הימי בתומס.

הילולא והתועדויות פעילות והמשכם ופירוניהם בכל הימים שלאחריהם ועד שיקריים היעוד שהקל עושה פלא יודיע עוון ועל כל המצירים לעמו תפול עליהם אימתה ופחד ועמך תטעמו בהר נחלתך בגאולה האמתית והשלימה על ידי משיח צדקנו. בכרכה.

מקום החתימה /

(הוספה לאחרי זמן):
וְהַמְשָׁכִים הַפְעוּלָה עֲצָמָה נִמְשַׁכְתָּ (נוסח ע"ז) פִּירוֹתֵיהֶם - וְהַמְשָׁכִים בְּכָאוּ"א, וְכַמוֹכֵן גַּם מִרְדֵּיהֶם בְּאֵי"א. (דההילולא).
הַיְיִוּוּ: דְבִיטֵי צִאתֵךְ מֵאֵרֶץ מִצְרַיִם (שֶׁאֵל אֵתָּה הִקִּיל עוֹשֶׂה פֶלֶא הוֹדִיעַ בְּעֵתִים עוֹרֵךְ (ההלים ע"ג, טו)) אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת (מִיִּבְהוּ ז', טו).
תפול . . נחלתך: בשלח (טו, טז-יז), שיעור הימי בתומס.

מאת הרב לוי-יצחק גינזבורג
משפיע בישיבת תות"ל
המרכזית - כפר חב"ד

והוא שר, מרנן ומרקד:

הרבי אמר "גואל ישראל!"

**"שירו לה' שיר חדש": השירה והריקודים
"בתופים ובמחולות" על הגאולה – גם כאשר
נדמה שהכל הפוך לגמרי, בביטחון הנובע ממי
שביכולתו להבטיח בהבטחה גמורה – היא זו
שאכן תביא את הגאולה!**

ויהי בבוא הכפרי לבית-הכנסת, ראה שהרב עומד כבר על הבימה ודורש, וכל העם עומדים צפופים ומקשיבים לדרשה. התכווץ לו היהודי הכפרי באיזו פינה, סמוך לפתח, והיטה גם הוא את אוזנו לשמוע.

והנה שומע הוא שהרב מאפטא אומר בתוך הדרשה: שתי ברכות ישנן – "גאל ישראל" לשון עבר (כפי שאומרים לפני תפילת שמונה-עשרה ובהגדה של פסח), ו"גואל ישראל" לשון הווה (כפי שאומרים בברכת "ראה נא בעניינינו" בתפילת שמונה-עשרה). ברכת "גאל ישראל" היא על הגאולה ממצרים שהייתה בעבר, ואילו ברכת "גואל ישראל" היא [במיוחד על הגאולה האמיתית והשלימה. ראה פרק יא שב"אגרת התשובה" שבי"תניא. וגם] על הגאולה שישנה תמיד ליהודים מצרותיהם. שאם אפילו ישנו באיזה כפר יהודי שאין לו שלום את דמי החכירה, והאדון שולח את הקוזקים שלו לעשות בביתו "חורבן", והם באים והורסים ומחריבים את כל הנמצא בבית, גם ליהודי כזה אין לו לדאוג, שכן הקב"ה הוא "גואל ישראל" והוא ממציא לו פדות וגאולה מצרותיו.

מששמע הכפרי דיבורים אלו, נתמלא שמחה. הוא הלך לביתו שבכפר הלך ורנן,

מה לשלם. ויהי היום, היה זה בשבת הגדול, והפריץ שלח את הקוזקים שלו לביתו של היהודי, במטרה לעשות שם "חורבן" וללמד את היהודי לקח, שיידע כי עליו לעשות כל מאמץ – להשיג מן הגורן או מן היקב – ולשלם במהרה את חובו עבור דמי החכירה, שאם-לא-כן, מרה תהיה אחריתו.

הקוזקים נכנסו לביתו של היהודי, ו"כיוון שניתנה רשות למשחית" הוא נותן דרוו ליצריו האפלים והורס ומשחית ללא רחם. הם שפכו על הרצפה את עביט השופכין, לקחו את ה"טשולנט" מהתנור והשליכוהו החוצה, הפכו ושברו את השולחנות והספסלים, וכל הנמצא בבית בילבלו, עליונים למטה ותחתונים למעלה, כשהם דורסים ורומסים כל מה שנזדמן תחת ידם.

לאחר שהלכו הקוזקים, והיהודי ובני ביתו ישבו נדכאים ושוממים מגודל הצרה, נמלך היהודי להפיג מעט את צערו, והלך לעיר הסמוכה לשמוע את דרשת שבת הגדול שדורש הרב דמתא.

בקולבסוב שימש אז ברבנות הרב הקדוש ר' אברהם יהושע העשיל, שאחר כך נתפרסם בשם הצדיק מאפטא, בעל 'אוהב ישראלי'.

בקשר לשבת שירה, ולהוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בדבר מלכותי השבועי שעיקר ההדגשה עתה צריכה להיות לא (רק) על זעקת "עד מתי?!" מתוך כאב וצער, אלא בעיקר על השירה והשמחה הגדולה מהעובדה שתיכף ומיד ממש רואים גם בעיני בשר את הגאולה האמיתית והשלימה;

ובמיוחד נשי ובנות ישראל, שמתחילות כבר בשירה ובשמחה על הגאולה, ועד שמכינות לשם כך תופים, ויוצאות בריקוד (באופן של צניעות, כמובן) "בתופים ובמחולות",

– נביא בזה סיפור שמספרים חסידים על שירה שלפני הישועה (הפרטית, באותו סיפור), שאכן הביאה את הישועה.

בכפר קטן הסמוך לעיר קולבסוב, גר היהודי שהיה חוכר את בית-המזיגה מאדון הכפר, כנהוג באותם ימים. שנה אחת לא הצליחו עסקיו של אותו יהודי כפרי, ולא היה לו כסף לשלם ל"פריץ" את דמי החכירה. כמה פעמים שלח אליו הפריץ להתרות בו שישלם את הכסף, ובאם לא יעשה כן יענש קשה, אך כל ההתראות לא הועילו, שכן ליהודי לא היה

הלוך ורקד: הרבי אמר "גואל ישראל!" הרבי אמר "גואל ישראל!"

לפנות ערב שלח הפריץ שוב את שלוחיו לראות מה עושה היהודי אחרי "חורבן" שעשו בביתו. באו השלוחים וראו את היהודי מזמר ומרקד. תמחו על המחזה המשונה. באו לפריץ ואמרו לו שכנראה מרוב הצרות נטרפה עליו דעתו של היהודי, שכן מצאוהו יוצא במחול, מזמר ומרנן.

שלח הפריץ לקרוא אליו את היהודי. בתחילה פחד היהודי וחשש שמא רוצה הפריץ להענישו שוב קשות, אבל מיד נזכר בדברי הרב אודות "גואל ישראל" ושוב לא פחד, אלא הלך אל הפריץ בשמחה רבה.

קידם אותו הפריץ בדברי מוסר: מדוע הינך, מושקה, כזה "לא יוצלח" – שהינך עני ולא יכול לשלם?

השיב היהודי: אדוני הפריץ, מה אוכל לעשות?

אמר הפריץ: שמע נא, מושקה, אתן לך פתק לבית משרפות היין-שרף שבעיר, ויתנו לך יי"ש בסכום כך וכך. תמכור את היי"ש ותרויח קצת, וכך תוכל לקנות עוד ולמכור שוב ולהרויח. כך תוכל לשלם לי את החוב וגם יהיה לך להוצאות ביתך.

היהודי קיבל את ההצעה בשמחה רבה. תיכף אחרי השבת הלך העירה עם הפתק מן הפריץ וקיבל יי"ש בהקפה, מכר אותו בריווח נאה, ומיד קנה שוב, ושוב מכר והרויח יפה. במשך הימים האחדים משבת הגדול עד ערב פסח הספיק לשלם לפריץ את החוב ונשאר לו כסף גם להוצאות החג. בערב פסח צרר במטפחת סך מעות והביא לרב בקולבסוב, באומרו: הבאתי להרבי דמי "גואל ישראל".

ב אחת מאיגרותיו – נדפסה ב'אגרות-קודש' כרך ו עמוד שצח ואילך, ועיין גם ב'ילקוטי שיחות' כרך ג עמוד 883 – כותב כ"ק אדמו"ר (מהור"י צ) נ"ע:

...ונהנתי לשמוע משלומי ושלום בני ביתי יחיו, וממעמדו המוסרי והחסידותי, שהנהו אחד מחברי אגודת חסידי חב"ד ומשתתף בלימודים ובהתוועדות אנ"ש שיחיו, אבל יש לי צער ממצבו הגשמי, והעיקר ממה שהנני רואה שהוא בייאוש חס ושלום וחפץ למכור את הבית והעסק, דבר שאיננו רשאי בשום אופן, וצריך להתגבר בכל תעצומות עוז באמונה ובטחון גמור בה' כי יעזור לו ויחלצוהו מן המיצר ויעמידוהו בקרן פרנסה, שיוכל להדריך את בתם ובנם יחיו בדרך טובה ביראת שמיים כחפץ לבכם.

הבטחון הגמור בה' הוא כשאינן שום צל

מראה מקום ומקור גשמי מאין יבוא העזר. כמאמר העולם הטובע רחמנא ליצלן מחזיק עצמו גם בקש. אבל בומן שיש עדיין קש במה להתחזק, כלומר שיש עדיין צל מראה מקום בגשמיות להיושע, אף גם ישועה גשמית ובמקצת, הנה עדיין אין זה בטחון גמור בה'. כשיש צל מראה מקום זהו עניין התקווה, כמו שכתוב את תקוות חוט השני. חוט השני היה סימן לביתה של רחב, שעל ידי סימן זה ידע חיל של בני ישראל אשר עליהם להציל את גרי הבית הזה. ונקרא תקוות חוט השני, כי הגם שהוא סימן הנראה והנגלה, אבל על זה הרי יכולים להיות מקרים שונים, כי ייפסק חוט השני או רוח ישאהו או מקרים אחרים. וזו היא התקווה שהכל יהיה טוב וחוט השני יהיה במקומו. כי שם תקווה מורה על דבר שישנו במציאות ממשי כמו הקש לטובע בים הגדול. אבל עניין הבטחון בה' הוא אפילו שאין לו צל מראה מקום להיושע, שאין אפילו קש במה להתחזק, ומכל מקום בוטח בה'.

ונהגה גם אז, כשהוא בוטח בה' אך נפשו מרה עליו, והוא עצב ותוגה חרישית נסוכה על פניו, אין זה עדיין הבטחון הגמור בה' לפי שיטת מורנו הבעל שם טוב נ"ע. כי הבוטח בה' בבטחון גמור אין מצבו הלא טוב או חס ושלום גם הרע צריך לנגוע ללבו לצערו ומה גם לעגמו, אלא צריך לעשות כל מה שביכולתו לעשות על פי התורה והשכל האנושי, ולבטוח בה' ולא להיות אפילו בספק ספיקא כי יעזרוהו השם יתברך. להיות השגחתו יתברך על כל נברא ונברא, מגלגל התשיעי שהוא הנברא הגשמי היותר גדול שברא בעולם העשיה, עד התולעת היותר קטנה בכל יצורי תבל, ומה שביניהם, הנה כל ענייניהם ותנועותיהם היותר קלות הכל הוא בהשגחתו הפרטית, והשגחתו יתברך הנה היא הנותנת חיים ועוז לכל החי בשמיים ובארץ.

כלומר, באמונה ובטחון בה' ישנם דרגות רבות ושונות. לפני הכל יהודי מאמין באמונה שלימה, גם אם קשה לו מאוד, כי הכל ממש בא מאת ה', "מאתו (יתברך) לא תצא הרעות" ו"אין רע יורד מלמעלה", ובוודאי כל מה שקורה עמו הוא בהשגחה פרטית ובכוונה מיוחדת מאת ה', ואין זה אלא לטובתו, "גם זו לטובה" (וזאת, גם אם אין זה נראה עדיין ולכאורה נדמה להיפך ממש), כמבואר בארוכה ב"אגרת הקודש" שבספר ה'תניא' (סימן יא, "להשכילך בינה"). עצם אמונה זו מגלה את הפנימיות ופועלת שאכן הכל יהיה טוב גם בגלוי, בטוב הנראה והנגלה, כמבואר שם.

לאחר מכן נדרשת מיהודי דרגא גבוהה יותר: לא זו בלבד שעליו להכיר ולדעת שבאמת ובפנימיות הכל ממש בא מאת ה' והכל לטובה, אלא יותר מזה, עליו להיות בטוח בביטחון גמור, ללא שום צל של ספק וספק ספיקא – כנ"ל במכתב אדמו"ר (מהור"י צ) נ"ע – כי הקב"ה אכן ייתן לו את הכל בטוב הנראה והנגלה דווקא, באופן שהוא אכן יראה ויכיר בפשטות ממש כי זוהי אכן טובתו הפשוטה והגשמית.

זוהי עבודה קשה עוד יותר, להיות סמוך ובטוח לגמרי על ה', שרק עליו יש לסמוך ולבטוח (וכמבואר ב'ילקוטי שיחות' כרך לו

חשוב לזכור כי ההבדל בין ביטחון אמיתי בה' לבין "הפקרות" – הוא גבול דק מאוד, וקשה מאוד להבחין ביניהם. אחד ההבדלים העיקריים ביניהם מתבטא בבחינה האם האדם מוכן לשם כך לסכן את עצמו, או שהוא סומך על הקב"ה ולשם כך הוא "מוכן להקריב" את הזולת...

בתחילתו, בשיחה לפרשת שמות). וכפתגם הצמח-צדק המפורסם: "טראכט גוט – וועט זיין גוט" (חשוב טוב – ואכן יהיה טוב)! אלא שבטחון זה צריך להיות אכן בטחון אמיתי, גמור ומוחלט:

לא באופן "כשהוא בוטח בה' אך נפשו מרה עליו, והוא עצב ותוגה חרישית נסוכה על פניו", אלא להיות בטוח "בבטחון הגמור בה' לפי שיטת מורנו הבעל שם טוב נ"ע. כי הבוטח בה' בבטחון גמור אין מצבו הלא טוב או חס ושלום גם הרע צריך לנגוע ללבו לצערו ומה גם לעגמו, אלא צריך לעשות כל מה שביכולתו לעשות על פי התורה והשכל האנושי, ולבטוח בה' ולא להיות אפילו בספק ספיקא כי יעזרוהו השם יתברך".

וכן לא באופן הידוע מן הסיפור על אותו צדיק שאמר לתלמידו שאם יהיה בטוח

עכשיו נזכרתם לומר שירה, כאשר הנס כבר בגלוי והמצרים טובעים בים?! היה עליכם לומר שירה קודם, כאשר הכל היה נראה חסר תקווה לחלוטין, כשהמצרים מאחור, הים מלפנים, ואין שום סיכוי להינצל. אז הייתם צריכים לומר שירה, להלל ולשבח על הנס שבוודאי יקרה!

ונקודה נוספת, "שהנהגתו עתה לא תסתור בטחונו בהשם, כי לא ייתכן לבטוח בה' וביחד עם זה להיות "ממרה אותו" . . כדי שיהיה הבורא מסכים לו במה שהוא בוטח עליו" – כמבואר בשיחה הנ"ל מ'לקוטי שיחות' כרך לו, הערה 35.

גם בגודל ובעוצמת הבטחון בה' ישנן, כמובן, כמה וכמה דרגות. שהרי בדרך כלל נדרש האדם לעשות כל התלוי בו בדרך הטבע וביחד עם זה לבטוח בה'. אך לפעמים ישנו מצב בו נדרשת ממנו הנהגה שלמעלה מהטבע לגמרי, ללא שום חשבונות. וכפי שכותב כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע ב"המשך תערי"ב", כרך א עמוד קנו:

ויש כמה דברים שהאדם צריך להניח על הנהגתו לבדו ושלא לעשות שום דבר כי אם לבטוח בה' שבטח יעזור השם יתברך בדרך סיבה כו' (וכאשר רואין שהנהגה צריכה להיות באופן כזה אין זה בכלל סומכין על הנס כו'). ועל זה נאמר תמים תהיה, כי לזה צריך תמימות יותר, היינו ביטול לגמרי למעלה ממה שנראה לעין השכל האנושי כו'.

ובמאמר דיבור-המתחיל "ובבואה לפני המלך" שנת תרנ"ד (הובא ב'לקוטי שיחות' כרך טו עמוד 286 הערה 47):

ראיתי בשם אחד מהגדולים, מי שיש לו צרה גדולה רחמנא ליצלן, צריך לבטוח בה', והיינו שלא יתפלל על זה ולא יעשה שום דבר כמו הילוך למקווה וכדומה כי אם לבטוח בה' כו'. ויש לומר שזהו עניין שתיקה שהוא ביטול גדול (א שטארקער אוועקלייג).

שלמות הביטחון היא כפי המסופר במדרש (איכה-רבה ד, טו) על חזקיהו המלך, שכאשר סנחריב הקיף את ירושלים באלפי אלפי חיילים, ובדרך הטבע לא היה שום סיכוי, ולו הקלוש ביותר, להינצל, הרי שאז אמר חזקיהו אל הקב"ה שאין לו כח לעשות מאומה, אלא "אני ישן על מטתי" והוא בטוח בבטחון גמור בה' כי יביא את הישועה. שזוהי לכאורה דרגת הבטחון הנ"ל שאינו עושה מאומה כי הוא סמוך ובטוח לגמרי על ה'.

ולמרות כל זה אומרת הגמרא (סנהדרין צד, א) ש"ביקש הקב"ה לעשות חזקיהו משיח . . אמרה מדת הדין לפני הקב"ה . . חזקיהו שעשית לו כל הנסים הללו (שניצל מסנחריב ונתרפא מחליו) ולא אמר שירה לפניך, תעשהו משיח".

[ומכאן מסיק הרבי שליט"א – בשיחת שבת פרשת וישב תשנ"ב – שהעיסוק בסיפור ופרסום הניסים שקורים בזמננו, ואמירת שירה והודיה עליהם, נוגע להבאת הגאולה

האמיתית והשלימה, ולכן נחוץ ונוגע ביותר לעסוק בהם במיוחד עתה!].

ושואל השל"ה הקדוש (תורה שבכתב, פרשת בשלח): מה זאת אומרת שחזקיהו לא אמר שירה על הניסים – והרי מפורש בנביא (ישעיהו לח, ט) שהוא כן אמר שירה, ומפורש אפילו נוסח השירה: "מכתב לחזקיהו מלך יהודה בחלותו ויחי מחליו. אני אמרתי בדמי ימי אלכה וגוי ה' להושיעני ונגינותי ננגן כל ימי חיינו על בית ה'!"

אלא, מפרש השל"ה, שחזקיהו אמנם אמר שירה, אך רק כאשר הנס כבר אירע, לאחר שניצל מסנחריב ונתרפא מחליו. אבל לפני כן, כאשר הוא היה במצב של סכנה נוראה, הוא אמנם בטח בה' בבטחון גמור ומוחלט, אבל שירה עדיין לא היה יכול לומר כל זמן שלא אירע עדיין הנס בפועל.

למרות שהבטחון שלו בה' היה בשלימות, ועד שאמר, כנ"ל, "אני ישן על מטתי" בשלווה, כי בטוח הוא בה' שיעשה לו נס, אף שלא היה לזה שום מקום בטבע (חז"ל מספרים שסנחריב כשראה את ירושלים, התרגז ואמר: האם לשם מקום כה קטן הבאתי חיילים כה רבים? – מחר בבוקר כל חייל יוציא מפיו יריקה, וירושלים תטבע ברוק!). אבל שירה על הנס לפני שאירע הנס הוא לא אמר. ולכן, אומר השל"ה, הוא לא זכה להיות משיח.

במשך הימים האחדים משבת הגדול עד ערב פסח הספיק לשלם לפריץ את החוב ונשאר לו כסף גם להוצאות החג. בערב פסח צרר במטפחת סך מעות והביא לרב בקולבסוב, באומרו: הבאתי להרבי דמי "גואל ישראל"

כך מפרש השל"ה (שם) מאמר חז"ל נוסף, אודות המלאכים שביקשו לומר שירה כאשר המצרים טבעו בים, שאמר להם הקב"ה: "מעשי ידי טובעים בים ואתם אומרים שירה?!". ישנם בזה כמה פירושים, אך השל"ה מפרש שהטענה אליהם הייתה: עכשיו נזכרתם לומר שירה, כאשר הנס כבר בגלוי

חשוב אבל לזכור כי ההבדל בין ביטחון אמיתי בה' לבין "הפקרות" – הוא גבול דק מאוד, וקשה מאוד להבחין ביניהם. אחד ההבדלים העיקריים ביניהם מתבטא בבחינה, האם האדם מוכן לשם כך לסכן את עצמו, או שהוא סומך על הקב"ה ולשם כך הוא "מוכן להקריב" את הזולת...

ולרקוד "בתופים ובמחולות" על הגאולה, שכבר נמצאת כאן, ותיכף ומיד ממש נראה אותה גם בעיני בשר בפשטות ממש.

ושירה וריקודים אלו "בתופים ובמחולות" על הגאולה, גם כאשר נדמה שהכל הפוך לגמרי – משום שבטוחים ומובטחים בכך, והביטחון נובע ממי שרק הוא ביכולתו להבטיח בהבטחה גמורה – היא זו שאכן תביא את הגאולה!

ובכן, "שירו לה' שיר חדש" – **יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!**

זכר, הוא השיר של הגאולה האמיתית והשלימה שאין אחריה גלות, כשם שהזכר אין לו צער לידה. וכוונת הפסוק שישראל ישירו לה' את שיר הגאולה עוד ברגעים שנראה הכל הפוך. הבטחון בה' הוא כל כך מוחלט, עד שלא זו בלבד שישנים במנוחה ובשלווה, אלא מתחילים כבר לשיר לה' "שיר חדש", את שיר הגאולה. וזאת, לא רק כ"סגולה" להביא את הגאולה (כמו הסיפור בברכת התינוק על התפוח "בורא פרי העץ" כדי שאביו ייתן לו את הפרי), אלא משום שהביטחון הוא כה חזק ומוחלט, עד שמתחילים כבר לשיר

והמצרים טובעים ביס?!! היה עליכם לומר שירה קודם, כאשר הכל היה נראה חסר תקווה לחלוטין, כשהמצרים מאחור, הים מלפנים, ואין שום סיכוי להינצל. אז הייתם צריכים לומר שירה, להלל ולשבח על הנס שבוודאי יקרה!

ומסיים השל"ה, שזהו שנאמר "שירו לה' שיר חדש". והרי ידוע מה שאומרים בעלי היתוספות, שכל השירות שלפני הגאולה הן "שירה חדשה" לשון נקבה, כשם שהנקבה יש לה צער לידה, כך יש עוד צער גלות נוספת אחרי גאולות אלו. ואילו "שיר חדש", לשון

מזל טוב! מזל טוב!

ברכת מזל טוב חמה ולבבית שלוחה לידידנו היקרים והנחמדים, מאירי פנים לכל

ר' **לוי יצחק** ש"י **שמח** ורעייתו לרגל הולדת בנם ש"י

משנה ברכה שלוחה להוריהם, ידידנו החשובים והנחמדים

ר' **עזרא** ערד ורעייתו שיחיו

מזכיר המועצה הדתית רמת ישי

להולדת הנכד

יהי רצון שידרו ממנו ומכל ילדיהם ש"י רוב נחת חסידך,

ויזכו לגדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים מתוך הרחבה ובריאות

לומדי הכולל ע"ש יוסף יצחק ע"ה ואנ"ש, רמת ישי

אבנר שלמה
יו"ר המועצה הדתית

הרב יוסף יצחק וולוסוב
מרא דאתרא

דוד טל ורעייתו - תמרת
פנחס גביאן ורעייתו - כפר יהושע

מרדכי הכהן אוריאן
אברהם הכהן אוריאן
מנחם מענדל גפני

נופש בים המלח

בקיבוץ עין גדי

239 ש"ח ללילה בחדר זוגי

מוצרים: הרב לנדאו ובד"ץ העדה החרדית

בכ"ח שבט - א' אדר (10.13/2)

פרטים בטלפון: 02-5374927

לנשים
וזוגות

05-2424422 . 4 0 0 10

בין רבי יהושע בן לוי, לבעל שם טוב

קטעים נוספים משיחת שמחת תורה תר"צ שנאמרה בעת ביקורו של הרבי הרי"צ בניו-יורק, ונדפסה בקונטרס מיוחד. לאחר פירסום הקונטרס, כתב הרבי הרי"צ הוספות רבות בכתב ידו, ולאחר שאלו תוקתקו, הוסיף עוד הגהות ותיקונים ● לפנינו תרגום ללשון הקודש של המהדורה הסופית (מתוך לקו"ד בלה"ק ח"ב ע' 408 ואילך), לצד צילומים מהמהדורות הראשונות – בפירסום ראשון

הביא לדפוס הרב שלום יעקב חזן

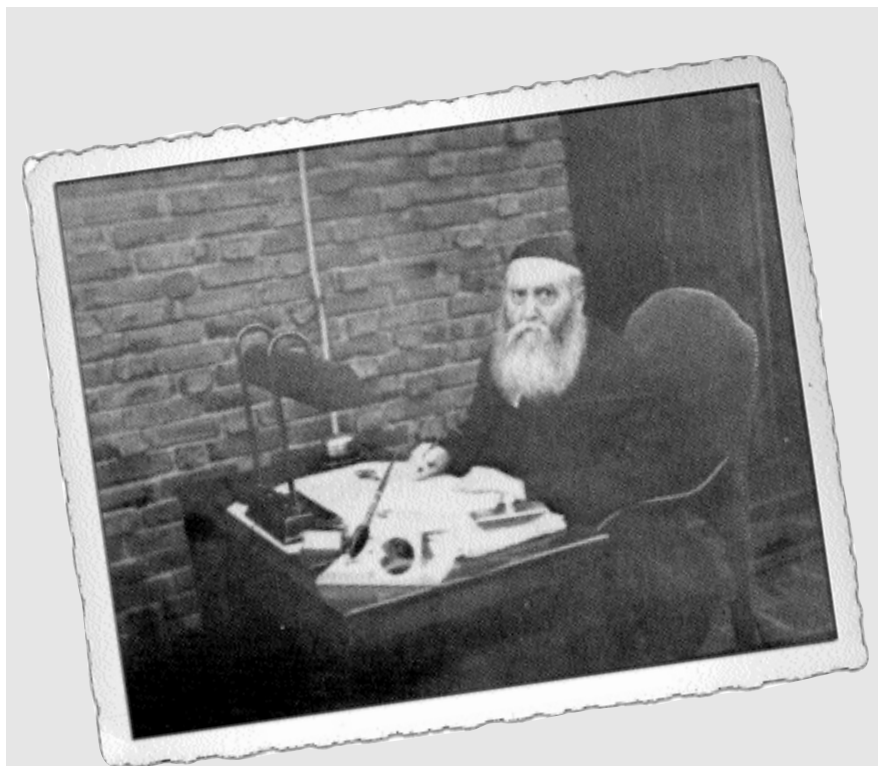
מה הייתה שאלת

הבעל-שם-טוב?

הבעש"ט נ"ע שואל את המשיח: "אימתי קאתי מר"? לכאורה אין מקום כלל לשאלה זו, שהרי גמרא מפורשת¹ היא ר' יהושע בן לוי פגש את אליהו בפתח מערת רבי שמעון בן יוחאי ושאלו: מתי יבוא משיח? ענה לו אליהו: לך ושאל אותו עצמו. על שאלת ר' יהושע בן לוי היכן הוא יכול לפגוש אותו, אמר לו אליהו מקום שבתו של משיח בגן עדן.

כפי הנראה היה המקום מוכר היטב לר' יהושע בן לוי, והדרך לשם היתה מוכרת לו. כשבא לשם הנה לפי הסימנים שנתן לו אליהו, הכיר מיהו משיח, ושאל אותו "לאימת אתי מר", מתי יבוא? ומשיח ענה לו: היום.

ר' יהושע בן לוי היה שבע רצון מאד בתשובתו של משיח, ושב להיפגש עם אליהו. בינתיים עבר חלף היום ומשיח לא בא, דבר שמרמר את רוחו של ר' יהושע בן לוי. כשבא אל אליהו, שאל אותו אליהו: מה אמר לך

הקטעים המתפרסמים בגיליון זה, בכת"ק כ"ק אדמו"ר מהור"צ - הוספה על המהדורה הראשונה

טענת הבעל שם טוב

שאלתו של הבעש"ט נ"ע את המשיח "אימתי" היא כעין המאמר "אם לא עכשיו אימתי" שבאבות⁶.

כלומר, הבעש"ט מדבר עם משיח בענין המובא במסכת סנהדרין, שם עונה המשיח "היום אם בקולו, של הקב"ה, תשמעו", ועל כך שואל הבעש"ט, הרי כבר הגענו לכך שברוך השם בקולו תשמעו?!

ומשיח עונה לו: "לכשיפוצו מעינותיך חוצה, ברחבות פלגי מים"⁷. ורש"י מפרש: מעינותיך חוצה - סוף שתקנה תלמידים ותורה הוראות רבים ויצא לך שם. ברחבות - עיר תפוצנה פלגי מימך.

בתורת החסידות מוסבר ההבדל בין "מעייין" ל"נהר". נהר מתפשט לאורך ולרוחב על פני שטח גדול והמים בו בריבוי והילוכם בשפע וברעש גדול. והמעייין נמשך כגיד בתפיסת מקום מועט, ומימיו נובעים טיפין טיפין.

"חוצה", היינו שלא במקום המוכשר, מקום המוכשר אינו בבחינת חוצה, ואם הוא בבחינת חוצה איך מגיע לשם המעיין? הפסוק לא מובן וסותר את עצמו מיניה וביה. אם זה

תורת החסידות הכללית.

על הכתוב³ "ומשה היה רועה" מובא במדרש⁴ "הווי צדיק יבחן"⁵, ובמה הוא בוחנו - במרעה צאן. וחז"ל מספרים לנו מה שאירע כשמשה רבנו ע"ה רעה את צאן יתרו. מאורע שממנו אנו רואים מדותיו הטובות של משה רבנו ע"ה.

מורנו הבעש"ט נ"ע המפורסם באהבת ישראל שלו, ראה בכל יהודי את מעלתו, ובכל פעליו של יהודי, במצוה או במדה טובה, ראה את קרן האור האמיתי המאיר.

מורנו הבעש"ט נ"ע רואה איך יהודים מקיימים במסירות נפש את ה"בקולו, של הקב"ה, תשמעו", ומתעוררת אצלו השאלה, מדוע אין משיח גואל צדק בא, ורוצה להחליט שהוא וחבריו הצדיקים הנסתרים נ"ע יעשו ככל אשר ביכלתם להביא לידי גילוי משיח צדקנו.

ידועות אסיפותיהם השונות של הצדיקים הנסתרים בימי מורנו הבעש"ט והתעסקותם והשתדלותם להטבת מצבם הרוחני והגשמי של כלל ישראל.

ובאותו זמן חלה עליית הנשמה של מורנו הבעש"ט להיכל המשיח ושאלו "אימתי קאתי מר?"

משיח? ר' יהושע בן לוי בהיותו שבור, ממורמר ומלא עגמת נפש ממה שמשיח לא בא באותו יום, אמר לאליהו שמשיח ענה לו שהוא בא היום, והיום עבר והוא לא בא!.

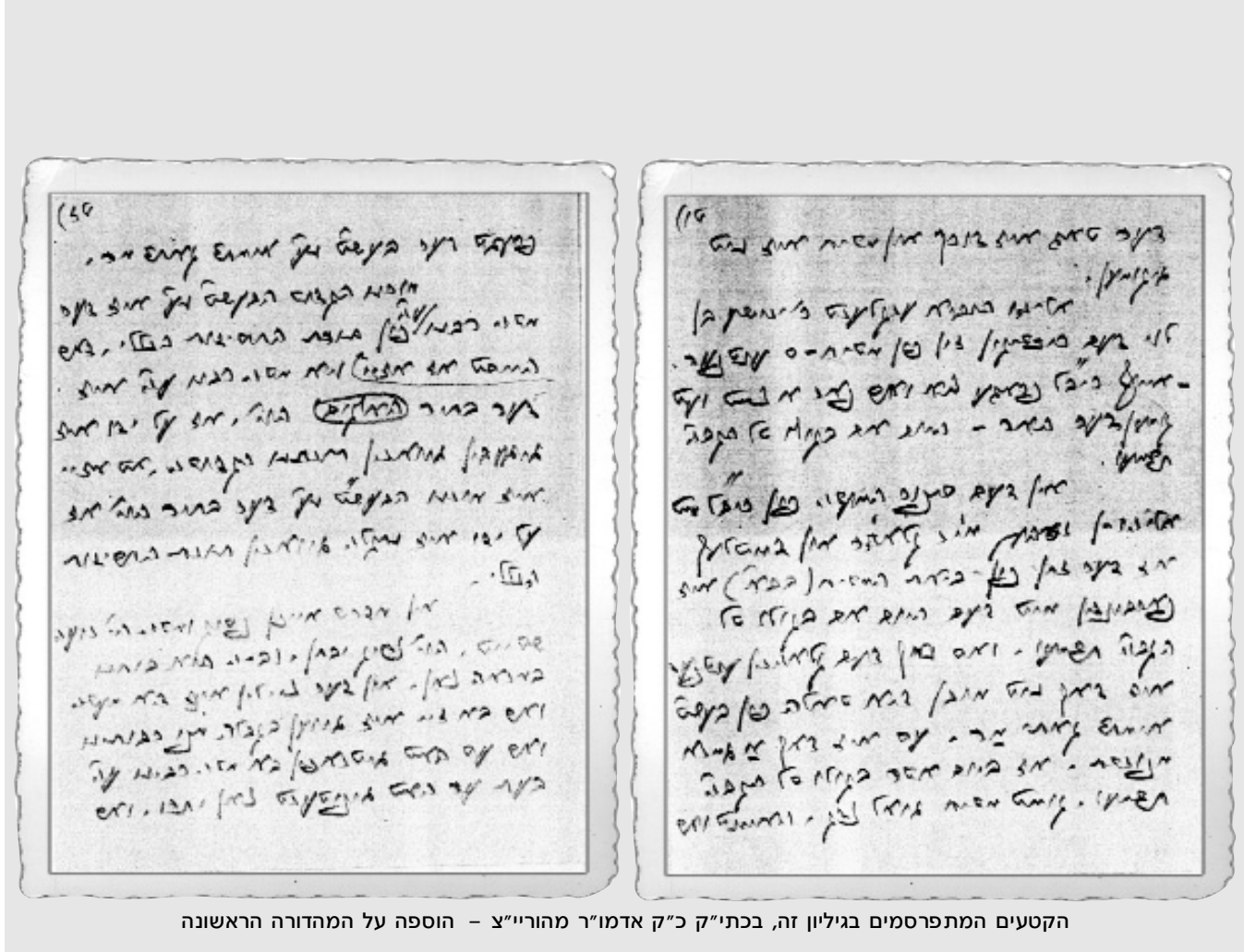
הסביר אליהו לר' יהושע בן לוי משמעותה האמיתית של תשובת המשיח - "היום - אם בקולו תשמעו"².

בסיפור זה של ר' יהושע בן לוי ואליהו רואים אנו באופן ברור שביאת המשיח (בב"א) תלויה ב"היום אם בקולו, של הקב"ה, תשמעו".

בהתאם לתשובה ברורה ובהירה זו אין שאלתו של הבעש"ט "אימתי קאתי מר" מובנת. הרי זו גמרא מפורשת, שביום אשר בקולו של הקב"ה תשמעו - בא משיח גואל צדק. מהי, איפוא, שאלתו של הבעש"ט נ"ע אימתי קאתי מר?

מבט של אוהב ישראל

מורנו הקדוש הבעש"ט נ"ע הוא משה רבנו של תורת החסידות הכללית, זאת אומרת כשם שעל ידי משה רבנו ע"ה, בחיר הוי", נתגלתה תורתנו הקדושה, כן מורנו הבעש"ט נ"ע הנו בחיר ה', ועל ידו נתגלתה

הקטעים המתפרסמים בגיליון זה, בכת"ק כ"ק אדמו"ר מהור"י"צ - הוספה על המהדורה הראשונה

הבינה וכוח הדעת. ומה גדלה התיחסותם של הכלים (הם המוחות) אל האורות (הם הכוחות), עד שממדרגת המוח, שהוא הכלי, והרכבו, אנו יודעים את גדרי האור. וכן מגודל בהירות האור ואופן פעולתו, אנו מבינים להעריך ערך מעלת הכלי ועניינו. לכן, מוח החכמה הוא קר ולח, הוא כלי לכוח החכמה שהוא נקודה, ובדביקות דוקא, כי טבע הנקודה להתעלם. אבל נקודת החכמה מאירה, ובכלי החכמה דוקא שהוא קר ולח. ומוח הבינה שמוציא והרכבו - חם ויבש, הוא כלי אל כוח הבינה, שהוא לפרט ולברר כל דבר בריבוי סברות. ומוח הדעת שהוא מורכב מעין מזיגה בלולה משניהם, הוא כלי אל כוח הדעת, שהוא העמקות וההתקשרות בכל דבר השכלה והשגה.

תורת הבעל שם טוב - כלי לאור המשיח

והנה, שלשת ההבדלים של חכמה, בינה

המשך בעמוד 21

האור שיש לו שייכות לכלי זה, ומהאור יכולים להבין לאיזה כלי זקוקים לקליטת אור כזה. שהרי אור וכלי יש להם שייכות זה לזה.

יכולים אנו להבין זאת ממה שאנו רואים במוחש באור וחיות הנפש ואברי הגוף, שהם אור וכלי. הרי אברי הגוף הם לפי ערך כוחות הנפש, וגילוי הכוחות הוא לפי אופן הכלים שהם האברים. שהרי כללות האדם נחלק לבי בחינות כלליות, מוחין ומדות, ובפרטיות נחלק לגי חלקים כוללים, מוחין, מדות ומחשבה-דיבור-ומעשה, ובפרטיות יותר - לרמ"ח אברים ושס"ה גידים, וכשם שהוא מתחלק באברי הגוף, כך הדבר גם באברי הנפש שהם כוחות.

והנה, במוחין אנו רואים שהם נחלקים לגי חלקים הנקראים חב"ד שהם גי מוחין, וכמאמר⁸ תלת חללין אינון, שכל חלל וחלל שבראש, הוא כמו חדר וקופסא, אשר בו מונח מוח פרטי, מוח החכמה, מוח הבינה ומוח הדעת, שכל אחד מהם הוא כלי פרטי לחלק אחד מכוח השכל, והיינו כשם שהמוח שבראש מתחלק לשלש מוחות פרטיים שהם שלשה כלים פרטיים, כך כוח השכל, שהוא האור של המוח שבראש, גם כן מתחלק לשלשה כוחות פרטיים, כוח החכמה, כוח

מקום מעיין למה הוא קורא לו חוצה? ואם זה חוצה איך מגיע לשם מעיין? ואם תאמר שני הדברים יחד - איך אפשר לאחדם?

יש מפרשים את הכתוב "יפצו מעינותיך חוצה", שמעינותיך יהיו במדה כזו שיגיעו גם חוצה, עד שגם "ברחובות" יהיו "פלגי מים" ואף אם יהיה זה חוצה יגיעו גם לשם מעינותיך.

מתשובתו של משיח על שאלתו של הבעש"ט, מובן שתורת רבנו הבעש"ט נייע והתגלות השכל האלקי שהבעש"ט ותלמידיו ותלמידי תלמידיו אבותינו רבותינו הקדושים הנחילו לנו - יש להן שייכות לביאת המשיח (יבוא בבי"א).

אור וכלי

כל חכמה, גם החכמה של שכל אלקי, יש לה שיטה בגדר ואופן השכלתה והשגתה על פי הבנת והסברת החסידות. הרי היחס והשייכות של שני דברים, כמו הענין הנידון לעיל, השייכות של תורת הבעש"ט נייע לביאת המשיח, מן ההכרח שדבר אחד יהיה בבחינת אור והדבר השני בבחינת כלי לקליטת האור. באור וכלי הרי מהכלי יכולים להבין מה הוא

קריאת קודש

לכל אנ"ש חסידי חב"ד, התמימים שיי ולכל אחינו בני ישראל שיי

הננו מתכבדים להזמינכם לעליה לציון הרבנית הצדקנית

מנוחה רחל סלונים ע"ה זיע"א

אם היישוב היהודי בחברון

בתו של הוד כ"ק אדמו"ר האמצעי, נכדתו של הוד כ"ק אדמו"ר הזקן,
הידועה כבעלת מופת. רבים נושעו בתפילתם ע"י ציונה הק' בעיה"ק חברון ת"ו
ברפו"ש, בזחוק"ק, ובזיווג הגון

אי"ה ביום ההילולא יום ד', כ"ד שבט (6.2.למנינם)

העליה לציון בשעה 3.00 אחה"צ. בשעה 4.30 - תפילת מנחה ותהילים במערת המכפלה.
בשעה 5.15 אחה"צ- התוועדות חסידית במרכז גוטניק בהשתתפות רבנים ומשפיעים.

בשעה מיוחדת זו, כאשר היישוב היהודי בחברון עומד במבחנים קשים לשמור על משמרת עיר
אבותינו ת"ו, חלקת חב"ד וציון הרבנית זיע"ע, ברורה לכל החשיבות הגדולה של ההשתתפות
בעליה ההמונית לחברון. וע"כ הננו קוראים לכל אנ"ש שיחי' לעלות ולהשתתף בעליה ההמונית
לחברון ביום ההילולא, ובזכות אבות ואמהות, ובזכות הרבנית זיע"ע, נזכה לגאולה שלמה ולקבלת
פני משיח צדקנו בב"א.

הדרכים, האתרים והארוע כולו מאובטח ע"י כוחות הביטחון.
הסעות מיוחדות בתשלום באוטובוסים ממוגנים ומאובטחים.

מרכז מידע כללי - 1-800-400-456

כפר חב"ד - הרב משה הלפרין 03-9606315 • קרית מלאכי - נחלת הר חב"ד- הרב יוסף הרטמן 08-8584612 • נתניה - הרב נחמיה
שמרלינג 050-552523, 09-8941891 • רעננה - הרב אליהו שדמי 09-7437075, 09-7486338 • רחובות - הגב' דרורית בלומשטיין
80-9353932 • צפת - הרב גבריאל מרזל 04-6921414, איציק 058-203367 • ירושלים-בני ברק - איגוד הצאצאים: 02-5828074

לאחר יום ההילולא יפתח בע"ה בל"נ ה"כולל" על ציון הרבנית (שנסגר בתחילת האירועים)
כדי ללמוד ולשמור על המקום. אנו קוראים לכל אנ"ש להשתתף ולסייע במצוה רבה זו! לפרטים: 058-693866

מדוע סובבת הכלה את החתן?

פירסום ראשון בלשון הקודש: מכתב מיוחד של הרבי מלך המשיח, המסביר כמה ענינים מהותיים במנהגי החופה – בתרגום חופשי מאנגלית • המכתב במקורו נדפס בגליון 223 (י"א ניסן תשנ"ט)

חדשים (בעסקים, מקצוע, מדע וכו') מחוץ לביתו. מעלה זו בדרך כלל לא נמצאת באישה. לאידך, האשה נקראת בספרות הקדושה לנו "עקרת הבית", כיוון שדווקא בתוככי הבית אישיותה ומעלותיה הפנימים ביותר מיטיבים למצוא את ביטויים (תהילים מ"ה, י"ד).

הוזכר מוקדם יותר שנישואים, במידה כל שהיא, מסמנים את **תחילתם** של חיים שלמים. טקס הנישואין משקף זאת ע"י רמיזה לתחילתם של **כל** החיים, במיוחד חיי האנוש. גם ברכות הנישואין מתחילים עם התייחסות לבריאתו של האדם הראשון, האישה הראשונה ונישואיהם.

מאז בריאת העולם, חיי האנוש התבססו על מעגל של שבעה ימים. ה' יצר את העולם בששה ימים וקידש את השביעי כיום מנוחה. האדם נצטוו אז לעבוד בששה מימות השבוע, אך להקדיש את השביעי כשבת לה'.

כאשר עומד יהודי לייסד בית ולהתחיל בחיים שלמים, מן הראוי כי עקרונות הייסוד לחיים מאושרים ייוצגו תוך כדי טקס הנישואין. לפיכך ישנם "שבעת ימי המשתה", ו"שבע ברכות". כל הנ"ל מביא אותנו לשבעת הסיבובים של הכלה סביב החתן.

תרגום: דניאל גורדון

לכן הנישואים מהווים את אחת החוויות המרגשות ביותר עבור הכלה והחתן, היות ונשמותיהם הנכבדות מצאו לבסוף את החצי האחר. משהו משמחה זו חוויים, ע"ד ההמחשה, באיחודם מחדש של שני קרובים או חברים אוהבים שהיו נפרדים למשך עשורים.

במידה מסוימת, מכיוון שכך, הנישואים מסמנים את תחילתם של חיים שלמים ומלאים, בעוד החיים בטרם הנישואין של הכלה או החתן יכולים להחשב כתקופת הכנה.

היחוד של שני חלקי אותה הנשמה אינו ייחוד של שני חצאים **זהים** העושים שלם אחד. הם משלימים האחד את השני כל אחד מהם מעשיר את השני בכוחות ומעלות אשר עד כה לא הוחזקו על ידו או על ידה. כיוון שבין החלק ה"גברי" וה"נשי" של הנשמות יש הבדלים בסיסים, המשקפים בהסתכלות רחבה, את הבדלי האופי בין המינים. אחד מאותם השינויים הוא במה שקראו חכמינו "דרכו של אדם לכבוש", לדוגמא הנטייה של הגבר לכבוש מעוזות

א' דראש חודש תמוז תשי"א
15 ביוני, 1950
ברוקלין, נ.י.

מר שמואל קרמר
122 East 42nd Street
New York 17 NY

מר קרמר היקר:

במענה לשאלתך אודות חשיבות המנהג בטקס הנישואין בו הכלה סובבת את החתן שבע פעמים תחת החופה.

התשובה לשאלה זו, כך נראה לי, חייבת להקיף את שאלות המשנה הבאות: (1) חשיבות הסיבוב, (2) החזרה עליו שבע פעמים, (3) הכלה סובבת את החתן ולא להפך, (4) הכלה חוברת אל החתן ועומדת לצדו בתוך אותו המעגל.

אני בטוח כי המובא לקמן יוכל לתת לך תשובה מספקת.

בזהר (חלק ג', ז:ב) נקבע שהנישואין, יחודם של שני אישים נבדלים, הינם למעשה יחוד של שני חצאים מאותה הנשמה. כל אחד, בלידתו, מחזיק רק חצי (* מאותה הנשמה שתהיה לאחת ותושלם רק בקשר נישואין ע"י חופה וקידושין.

בהשראת הדברים האמורים לעיל, וכן ההערות שהקדמנו בנוגע להבדלי האופי הבסיסיים בין זכר לנקבה, לטקס של שבעת הסיבובים שעושה הכלה סביב החתן, מוצע ההסבר הבא:

החתן, אשר לוקח את היוזמה (**), בהבאת הייחוד לכדי הפרייה, נמצא בראשונה במרכז הבית היהודי החדש. הוא הראשון לתפוס את מקומו תחת החופה. כאשר מוליכים את הכלה לחופה, היא ניגשת ליצור מעגל סביב החתן. דבר זה מייצג שירטוט (בשטח) של העולם האישי שלהם בתוככי העולם החיצוני, עם בעלה לעתיד במרכזו. היא ממשיכה לעשות סיבוב אחר סיבוב שבע פעמים, ובכך מייצגת שהיא "עקרת הבית". היא מייסדת בניין שישלם ביום הראשון של כל שבוע שיבוא, והשני, השלישי וכו', עד סוף כל הזמנים והעונות – בניין קיים ונצחי (כאינסופיותו של "המעגל"). תרומתה האישית ליחוד מקודש זה רמוזה גם כן בעובדה שהיא זאת

הנישואים מהווים את אחת החוויות המרגשות ביותר עבור הכלה והחתן, היות ונשמותיהם הנכבדות מצאו לבסוף את החצי האחר. משהו משמחה זו חווים, ע"ד ההמחשה, באיחודם מחדש של שתי קרובים או חברים אוהבים שהיו נפרדים למשך עשורים

שעושה את הסיבובים סביב החתן. לאחר השלמת שבעת הסיבובים, היא נעמדת לצד בעלה לעתיד במרכז המעגל,

מאחר שבהכנות לבניית ביתם, שניהם, הבעל ואשתו, יוצרים את המרכז. מעתה ואילך, במשך כל הטקס יוצרים גם הכלה וגם החתן את מרכז הטקס המקודש, כמלך ומלכה המוקפים בפמלית כבוד. חייהם מתאחדים לחיים מלאים ושמחים, המיוסדים על תורה אחת שניתנה על ידי ה' אחד.

בברכת כל טוב והערכה אישית, שלך בכנות רבה,

(*) אין כאן הכוונה, כמובן, שהמדובר בחצי נשמה בכל מובן, אלא רק בנוגע לכמה מובנים. בהקמת בית, היחיד הינו רק "חצי", ונשמתו כמו"כ היא "חצי".

(**) הביטוי לכך, לדוגמא במאמר חכמינו "דרכו של האיש לחזור אחר האישה". במהלך טקס החתונה עניין זה מיוצג ע"י העובדה שהחתן מכריז "הרי את וכו'", בעוד הכלה נשארת שקטה.

לקוטי דיבורים / המשך מעמוד 18

ודעת, למרות שהם ענין שכלי, ושכל עמוק מאד, מכל מקום אנו יודעים זאת מהגשמיות, כלומר מהחיים הגשמיים. בעולם אנו רואים שאנשים מתבטאים: זה חכם, זה מבין וזה דעתן, הרי שגם בשכל הפשוט של חיי האנוש, נראים ונרגשים ההבדלים שבשכל. טעמו של דבר הוא שכן אור וכלי הם בערך זה לזה ולכן יכולים להבין מהאחד על השני.

בתשובת המשיח על שאלת מורנו הבעש"ט נ"ע "אימתי קאתי מר – לכשיפוצו מעינותיך חוצה", מובן בבחירות, שתורת הבעש"ט נ"ע היא כלי לאור גילוי של המשיח, בב"א.

כלל ידוע הוא שנוסף על שכל התהוות היא על ידי אור, הרי התהוות הכלים היא על ידי האור. האור יוצר את הכלי והכלי מקבל את האור. כפי שאנו רואים במוחש ששכל מהווה אותיות, לכל שכל האותיות שלו, והשכל הוא האור והאותיות הן הכלים.

הרי, כדי שנבין מה היא חסידות, עלינו להבין בתחילה מה הוא האור והגילוי של משיח. כאמור, שממהות מעלת האור יכולים אנו להבין, לאחר מכן, תוכן הענין של כלי זה לאור זה.

ידעת דבר פירושה שיודעים את מהותו, כלומר, מה הוא. המשמעות האמיתית

בשאלת "מה הוא", היא שאלה רוחנית, מה הוא מכיל בתוכו.

אך, המהות הרוחנית היא "עצמי", שהגוף הגס ורגילותיו אינו יכול להשיגה, בכוחו רק לעקוב באופן מוגבל מאד אחרי ההתנהגות והשפעת ה"עצמי", דבר שבמדה מסויימת יכול לקרב אותו להשיג לכל הפחות הקווים הכלליים של ה"עצמי".

משיח הוא אור עצמי

על האדם אנו אומרים מהות אדם, הרי יודעים אנו את מציאותו, שהוא גוף ונפש כמו כל הנבראים, אלא שהוא ניחון ביתרון השכל המנהיג את כל אברי הגוף, שכל אחד ימלא את תפקידו.

השכל הוא הנשיא המנהיג את כל האברים, הוא מארגן את עבודתם לבצע דברים מסויימים השייכים להם עצמם, ולרוח ולגוף של האדם עצמו, וכן לבצע דברים שמחוץ לאדם, בנוגע לעוד יחיד או רבים.

הרי כשאנו אומרים מהות האדם, זה מציין, "עצמי", שיש לו כוח השפעה מסויים בחיי העולם הפרטי והכללי.

במילים ברורות יותר: מהות הדבר,

כלומר מהות המהות של מהות האדם אין אנו יודעים, אלא יודעים אנו את מציאות המהות של מהות האדם, ויודעים אנו זאת מפעולותיו והנהגותיו.

הידיעה במהות ה"עצמי", שיודעים אנו מפעולותיו והנהגותיו, הרי למרות שאין לו ידיעה אמיתית, אך זה כבר יצא מגדר של העדר הידיעה, ויש בכך משום פתח קטן לידיעה.

משיח הוא אור עצמי, אנו נבראים שוכני בתי חומר, ומה גם אלה שאינם מרגישים את עצמם כשכנים, אלא בעלי חומר מורששים, קטנים הם מדי להבין ולהשיג מה הוא אור בכלל, ואור עצמי בפרט. הרי מובן כמה רחוקים אנו מההבנה מה הוא משיח. אלא מההנהגה והפעולה יכולה להיות לנו ידיעה מועטה מה הוא ענין המשיח.

1. סנהדרין צח, א.
2. תהלים צה, ז.
3. שמות ג, את
4. שמות ב, ב.
5. תהלים יא, ה.
6. פ"א מ"ד.
7. משלי ה, טז.
8. זח"ג רסג, א.

פעולה נמשכת בהשפעה על צעירי בולטימור

בין ההוראות הנמצאות באיגרתו הידועה של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח לקראת יום ההילולא יו"ד שבט תשי"א, נמצאת גם ההוראה כי "במשך המעת לעת – לבקר (המוכשרים לזה) במקום כנוסי הנוער החרדי – ולהשתדל, ככל האפשרי בדרכי שלום, גם במקום כינוסי הנוער שלעת עתה עדיין אינו חרדי – ולבאר להם איך שחבה יתירה נודעת להם תמיד מאת כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, לבאר להם את אשר תבע מהם והתקוה והבטחון אשר בטח בהם, אשר סוף סוף ימלאו את תפקידם בהחזקת היהדות והפצת התורה בכל המרץ והחום והחיות שהם מסגולת הנוער" • בהתאם לזה מביאים אנו בפירסום ראשון תרגום מאגרת שכתב כ"ק אדמו"ר (מהוריי"צ) נ"ע לרעייתו הרבנית נ"ע, בעת שהותו בביקור בניו-יורק בשנת תר"צ • באיגרת זו מתוארים כמה מפעולותיו בעת ביקורו בבולטימור, והשפעתו על הנוער שם • האיגרת נכתבה על נייר-המכתבים של המלון בני. בו שהה אז, מלון "ניוטאן", וממוספרת כמכתב ה-118 שכתב הרבי

ברצוני להסביר לך מעט, עד כמה שאפשר: ישנה כאן חבורת צעירים, הנקראים "יונג איזראעלי", שכמדומני כתבתי לך פעם אודותם מניו-יארק, שיש אצלם חברים שונים, שומרי שבת אך גם כאלו שאינם שומרי שבת. כאלה ישנם גם בבולטימור. המצע הפוליטי שלהם הוא כללי, כלומר, שכל חבר יכול להיות שייך לאיזו מפלגה שלא תהיה. החבורה השנייה היא "עדת בני ישראל". הם אותו דבר, אלא שהמצע הפוליטי הוא "מזרחי". החבורה השלישית היא "חברת שומרי שבת". אברכים מגולחים, אבל שומרי שבת. בכל שלושת החבורות ישנם בחורים וגם בחורות, כלומר, גברים ונשים. לכל אחת מהחבורות יש נשיאות ומנהיג.

הביא לדפוס: הרב שלום יעקב חזן

להבא – בזה יעזור השי"ת.
בשמונה וחצי באים אנשים להיפרד. באמריקא יש לכל אחד אוטו, כולם נהגים, גברים, נשים, כולם נוסעים לבד, כך שבשמונה ורבע רכבים רבים – שזה היה בולט ברחוב. בכל שלושת השבועות הלכו שוטרים על המדרכה (זהו סוג מסויים של כבוד). היום הגיע בכיר. מ- רבע לתשע באים אנשים שונים, חרדים, ישישים, אברכים, בחורים, ממפלגות שונות.

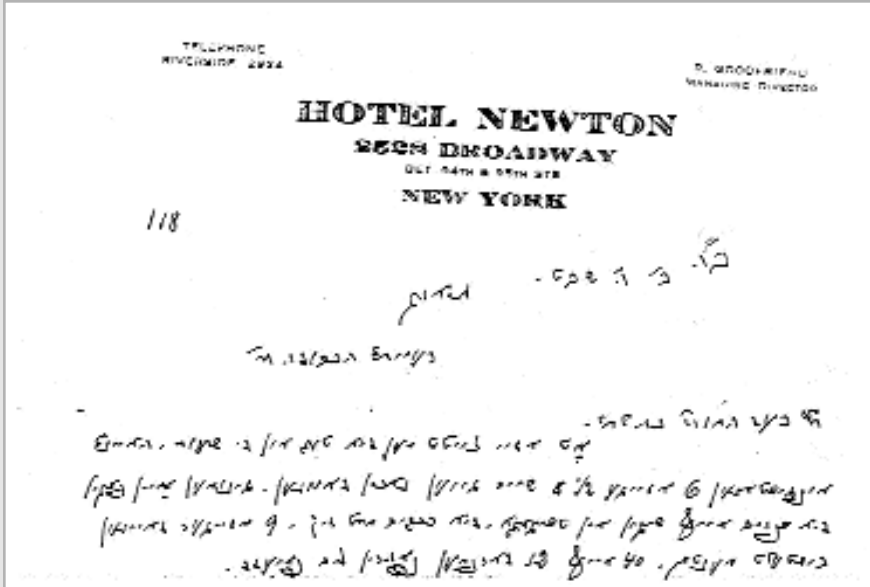
בי"ה ב' ה' שבט [תר"צ]
ניו יארק

רעייתי הכבודה ת"י

ת"ל [=תודה לא-ל] בעד החוה"ש
[=החיים והשלום] כה לחי.

כך מונים את הימים והשעות. הקימה היום בשעה שש. בשבע וחצי כבר לאחר התפילה. לקחנו לארוז את הספרים למשלוח לשיקגו. את הכתבים אקח עמי. לתשע בבוקר הוזמנו אנשים. ב-11:40 צריך לנסוע אל הרכבת.

מה אומר לך... הנסיעות שלי הם תענוג ורחני גדול, בלי עין הרע נוצרו הרבה ידידים. אינני יודע האם זה רק לרגע, או גם

מקווים לקבל תשובה. בזה גם הודיעו לי, שאצל חלק נכבד מהצעירים גרם ביקורי להשפעה יפה ועדינה, ויש לחכות לפירות טובים. ישנה עוד חבורה של צעירים, שאינם אלא יהודים עם לב (בלי תפילין כ"ו וכ"ז). הם מונים 300 חברים. המנהיג שלהם הוא ד"ר, שמו סענדי, צעיר, שעשה עמי הכירות והיה אצלי כמה פעמים, עד שסוף-סוף הגיעו כל הנציגים שלהם, 9 אנשים, דוקטורים, עורכי-דין. כמוכן יצא להסביר להם משהו, שעם רגש לבד אין-אפשר לחיות, ואיך שחובתם של הצעירים האמריקאנים לעניין עצמם ביהדות באופנים שונים. מר [אלחנן] גלעזער תרגם להם את שאמרתי. ד"ר סענדי מבין אידיש, וכך התוודענו. כעבור 10 ימים וד"ר סענדי נעשה אחד משלנו, נכנס לפעמים תכופות לבית ומתוודע לחסידים. אני ראיתי אותו רק לפרקים, מאחר והייתי הרי עסוק. היום הוא הגיע וברכני ב"תהיו בריאים" בשם חבריהם, ושהם החליטו לעזור לשיבות שתחת הנהגתי, ושאדע שלמילים שאמרתי להם כשדיברנו הייתה השפעה טובה. הם מודים לי מאוד ומקווים שבזמן קרוב מאוד אשמע מהם פרישת שלום טובה.

כך נמשך 9- עד רבע ל-12 וברבע ל-12 הגיעו רבנים ובעלי-בתים נכבדים, וב-12:35 נסענו אל התחנה. ליד הדירה חיכה קהל גדול מאנשים שונים, ושמעתי קריאות "סעו לשלום, סעו לשלום", "גוד באיי, גוד באיי". סוף-סוף הגענו אל התחנה. ב"ה ישנם 6/7 מניינים של יהודים משלנו, ובמילא כך

אליי לומר תודה רבה על-כך שבסיפורי עוררתי אצלם רגש להתעוררות יהודית. הן מבינות שאין להן אפשרות לדבר איתי, אך הן מוסרות את שאלותיהן וסיפוריהן אל הנשיאים של חבורות הגברים, והיו מאוד אסירות תודות אם אומר להם מספר דברים איך לארגנן.

כמוכן ששמעתי את הנשיאים ועניתי להם. הסוף היה שכאשר דיברתי ביום שלישי שעבר בבית-כנסת בבולטימור, ששלושה ימים קודם הודיעו על-כך בעיתונים, כתבו הנשיאות לחברותיהן שיבואו לשמוע. גם ביום חמישי, כאשר דיברתי חסידות, אומרים שכמה שהיה צפוף מהגברים בבית-הכנסת, הרי שבעזרת-נשים היה מלא. גם אתמול, בעת שסודר ה"צאתכם-לשלום", היה הרחוב מלא, כפי שכתבתי לך במכתב הקודם.

זו הייתה כזו התעוררות, כזו הרגשה חמה, שעושה רושם גדול. גויים להבדיל אומרים שהם אף פעם לא ראו אדם שתהיה לו כזו ברכת שלום ידידותית, וכזו התייחסות יפה ועדינה מסוגים שונים של אנשים.

השבח להשי"ת על-כך, אני מתחלק איתך בזה חלק כחלק, בחלקים שווים. אני רוצה שתדעי הכל כמה שאפשר בפרוטרוט. היום בבוקר הגיעו כל שלושת הנשיאים של שלושת החבורות, לומר "תהיו בריאים" בשם חבריהם, ובשם חבורת הנשים הצעירות, ואומרים לי שיש להם את הכבוד לאחל שיהיו נשמעים לכל שאומר להם, ושמוזן לזמן הם יודיעו לי על מצבם ושהם

זו הייתה כזו התעוררות, כזו הרגשה חמה, שעושה רושם גדול. גויים להבדיל אומרים שהם אף פעם לא ראו אדם שתהיה לו כזו ברכת שלום ידידותית, וכזו התייחסות יפה ועדינה מסוגים שונים של אנשים. השבח להשי"ת על-כך, אני מתחלק איתך בזה חלק כחלק, בחלקים שווים. אני רוצה שתדעי הכל כמה שאפשר בפרוטרוט

כל המנהיגים מהגברים היו אצלי כמה פעמים, כפי שכתבתי לך במכתב הקודם, ובכל פעם הענקתי להם חצי שעה, לא יותר, ובכל פעם ראיתי למשוך אותם. המלאכה, כך נראה לי, היא כבר במומחיות, בכל פעם לדבר ולהתוודע ולתת להם משהו, והיה גם להסביר את הדברים השונים שצריכים להיות מונהגים על-ידי הנשים, שיש לחזק את הבניין היהודי באמריקא, ובכמה מקרים לבנותו.

שלושת הקבוצות, בבולטימור יש להם בערך 6/7 מאות אנשים. אם זה היה מאורגן טוב, היו 5/6 או 10 פעמים יותר. באירגון הם מבינים מאוד קצת, ובוזה התוועדתי איתם מעט, גם עוררתיים, כל מילה הייתה אצלם יקרה.

לא תיארתי לעצמי שלמילותיי יהיה עוד קול במחנה הנשים. פעם אחת הגיעו 3 נשיאי החבורות, ואמרו לי שהנשיאה של הנשים, אישה צעירה, כשהייתה בבית-הכנסת ושמעה את הסברי (אמרתי אז מדרש שאומר, שהקב"ה לימד את משה רבינו איך לדבר עם היהודים: אל הגברים לדבר במילים קשות, ואל הנשים במילים רכות. כפי שאת מבינה, דברנו בכזו שפה שהנשים יחשבו שאני מדבר אליהן. ומצאתי מדרש, מאוד מעניין, ואמרתי אותו בקצרה, אבל תרגמתי את המילים שנאמרו בלשון המדרש. זה יצא מאוד יפה, ובמחשבה היה שאיני אומר כלום משלי, רק אמרתי כאילו המדרש חי ומדבר מעצמו. כולם הבינו טוב וזה עשה רושם טוב) והן הקהילו את חברותיהן ודיברו בתחום זה, והן שולחות

הארענשטיין, הרב [שמריהו] גורארי, הרב [יחזקאל] פייגין, הרב [חיים] ליבערמאן, וגם אני, עולה לנו הכרטיס חצי מחיר. כשנכנסנו לקרון, נעמדו היהודים ש"י מסביב לקרון ואמרו בניגון "יברכך".

הרכבת מתחילה לזוז תחת צעקות "סעו לשלום בהצלחה, הקב"ה יחייה אותכם כפי שחייתם אותנו". שלושה אנשים נוסעים ללוותינו: הרב ר' אברהם אלי ש"י אקסלרד. הגבאי של בית-הכנסת צמח צדק, היימאן, והגבאי של בית-הכנסת לאנשי צערנינגאוו, פאצינין. הם נוסעים שעה. דיברתי עמם כמה דקות, ואחר-כך יושב אני עסוק בעצמי. אחר-כך אני קורא את הדואר, וחיים [ליברמן] ש"י יושב לידי ורושם את התשובות. כאשר מתקרב הזמן שהשלושה צריכים לרדת, אני מדבר עמם. הם יותר ממאושרים מהדבר הטוב שהיה להם אותי בתור אורח שלהם, ואנו נפרדים, והם בוכים חזק, מדוע אנו צריכים להפרד. הם אומרים שכעת בעז"ה הם יראו לסדר את עניין ה"מעמד" באופן אחר, השי"ת יעזור להם...

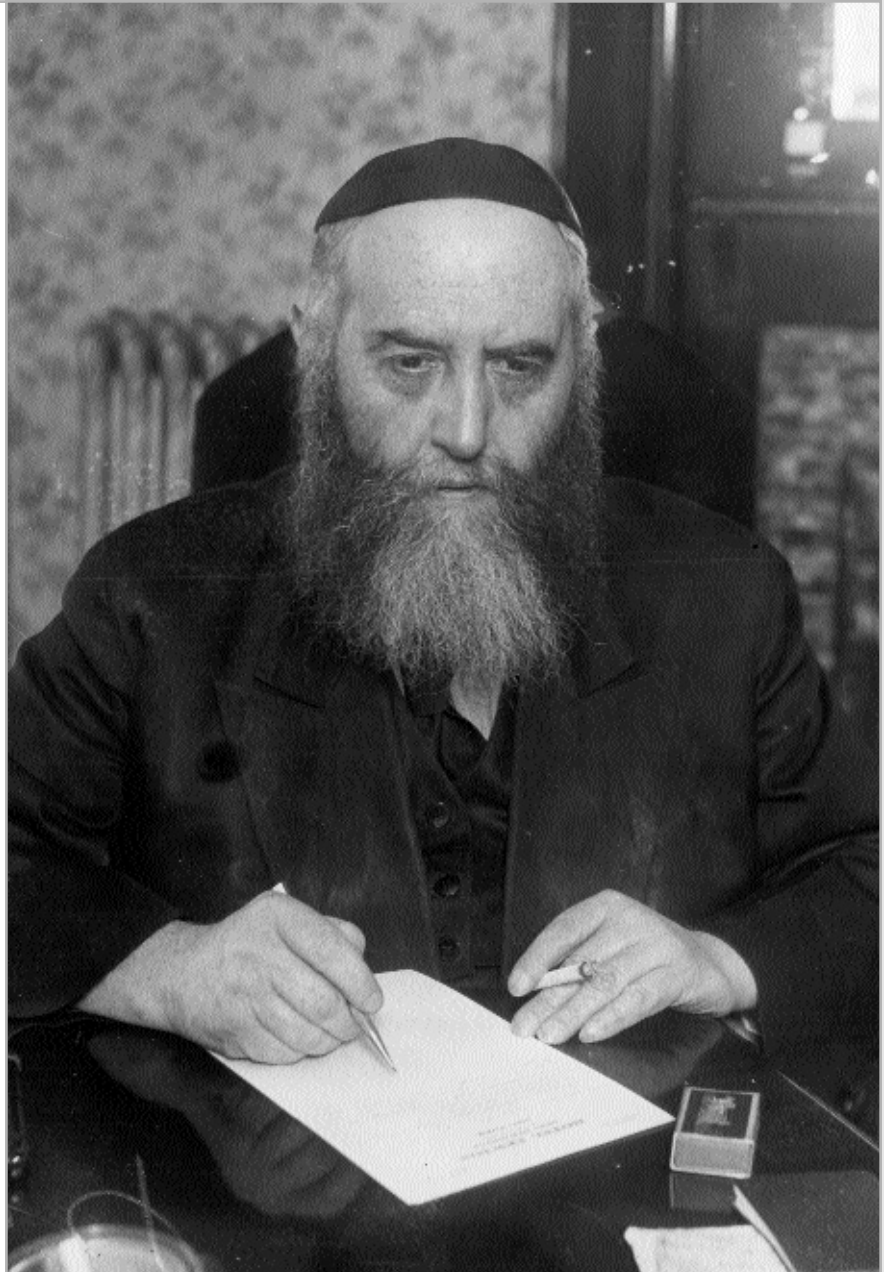
לאמעריקא יש טבע שנהיה חס ומיד קר, אבל אנ"ש ש"י הם לגמרי אחרת. אנו יכולים לקוות ואנו צריכים לקוות, שהשי"ת לבטח יעזור.

כעבור שעה, כלומר, בשעה 2, הגענו לפילעדלפיע. הגיעו יהודים משלנו אל הקרון, וארבעה נוסעים במשך 3/4 שעה. אלו יהודים שכשהיינו בפילעדלפיע התקשרו, ובי"ה מאוד חזק...

לכאן הגענו בשעה 4. את הדירה עזבתי ואני דר במלון. אני חושב שנתוועד כאן להצלחה עד מוצאי ש"ק, ובמוצאי ש"ק ניסע לטשיגאגא להצלחה גדולה בגו"ר...

כעת אני אסיים את הכתיבה, ואומר לילה טוב. תהיי בריאה וחזקה, תעבירי פרישת שלום לילדים יחיו לכל אחד בנפרד.

אישיך יוסף יצחק

גם סתם אנשים, וכולם יורדים במדרגות. מרשים לקהל לרדת ללא כרטיסים, והולכים. הרכבת היא "עקספרעס", עומדת 5 דקות. אנו נכנסים לקרון. באמעריקא יש לרבנים תעריף זול, והנסיעה זולה יותר. אצלנו ב"ה כולם רבנים, הרב [משה הכהן]

Handwritten text in Hebrew, likely a signature or a note. The text is written in a cursive style and is somewhat difficult to read due to the handwriting. It appears to be a personal message or a signature.

עבודת הפדיונות

לפנינו – בפירסום ראשון – השמטות לשיחת כ"ק אדמו"ר (מהוריי"צ) נ"ע
משמחת-תורה תרצ"ג, אשר נדפסה ב'לקוטי דיבורים' • תוכן הנאמר בקטע
הראשון מובא כמה וכמה פעמים בשיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח

הביא לדפוס: הרב שלום יעקב חזן

אלץ וואס דער טאטע האָט מיר געזאָגט
שנת תר"ף קבלתי על עצמי בליינ רק בתנאי
בחסד וברחמים, מיין גוטסקאַייט קאָסט
מיך טייער, די ווענט זיינען באַ מיר
דורכגעוויגט אין טרערין והכל בשביל שלא
לנגוע כוי ולא לרחק... [=הכל מה שאבא –
כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נייע – אמר לי
בשנת תר"ף, קבלתי על עצמי בלי-גדר רק
בתנאי [שיהיה] בחסד וברחמים. נדיבותי
עולה לי יקר. הקירות ספוגות אצלי
בדמעות והכל בשביל שלא לנגוע כוי ולא
לרחק...]

עס שטייט [=כתוב] הוכו השוטרים,
אלע וויסין אז אַ נאַצאַלניק קריגט אפילו
מער ניט ויא אַ ויגאָואַר [=הכל יודעים
שמפקד מקבל אפילו לא יותר מהוכחה], על
הגנת אנשי חיל שאינו כדבעי, הוא צער גדול
להנאַצאַלניק [=למפקד], וזהו בשעת

המאָנעוורעס [=האימונים], אבל בעת
המלחמה גרוע יותר... וכן הוא אצל
השוטרים שהוכו... דער ענין פון אספה לי
שבעים איש איז געווען אַ [=היה] חסד ולא
תשלום שכר, דער שכר פאַר דעם וועלין זיי
האַבין [=השכר עבור זה יקבלו ב]עולם
הבא.

לא זהו עבודה להסיר הרפש וטיט, והכי
שייך להתפאר במה שמסירים הרפש, כעת
התחכמו לצבוע ומוסיפים צבע על צבע, עד
שנעשה מסכה, ער ווערט אַ אַנדערער [=הוא
נעשה אחר], כמו אדם הנעשה משלג,
שהראש והרגלים בשוה, רק החילוק
בהבגדים.

מי דאַרף זיין איינגישפאַנט ווי אַ פערד,
אין די [=צריכים להיות רתום כסוס
ב]תרייג מצות...

המעשה המושי"ר [=מהושענא רבה] עם
הפדיונות, הסדר אשר בהושי"ר נקראים עוד
הפעם הפדיונות, ופעם קרא אותי אדמו"ר
והראה לי שני פדיונות, אשר באחד הי'
כתוב בן מיכלא בחי"ת, ואמר לי בדרך

שאלה אשר בטח טעות סופר הוא, כי צריך
להיות כתוב בכ"ף אשר אז הוא מלי מכילא
דרחמי, ואמר אשר בנוהג בפריסוסטווא
אשר אם השם אינו מכוון כותבים הבקשה
מחדש, ועל עוד ארבעה שלא היו מדויקים,
אמר כי אינם דייקנים, אבל אלו ידעתיים
אשר הם דייקנים...

אצל אדמו"ר הזקן נעשו ע"ב שערות
לבנות אז מיא זאָל אַרויסגעבין די
[=שיוציאו את ה]פתקאות, זה הי' בתחלת
חב"ד, אבל לאאזמו"ר הצ"צ כבר הי' בנקל
כי כבר עבר דרך החב"ד, וכש"כ [=וכל-שכן]
נהי"ם.

אַ קינד דאַרפֿן געבין לערנען [=ילד
צריך לתת] למלמדים חסידים, ולא לצאת
בשה"י פה"י [=בשבת היום, פסח היום],
צריכים לעשות חדרים ללמוד גמרא...

תענוג הילידים בהושטת ידיהם
לנשיקת התורה גדול מאד, אבל זהו ענין רק
לבנות ולא לנערים, אשר להם צריך ללמד...

אלץ וואס דער טאטע האָט מיר געזאָגט שנת תר"ף קבלתי על עצמי בליינ רק בתנאי בחסד וברחמים, מיין גוטסקאַייט קאָסט מיך טייער, די ווענט זיינען באַ מיר דורכגעוויגט אין טרערין והכל בשביל שלא לנגוע כוי ולא לרחק...

עס שטייט הוכו השוטרים, אז אַ נאַצאַלניק קריגט אפילו מער ניט ויא אַ ויגאָואַר, הכל יודעים שמפקד מקבל אפילו לא יותר מהוכחה, על הגנת אנשי חיל שאינו כדבעי, הוא צער גדול להנאַצאַלניק, וזהו בשעת המלחמה גרוע יותר... וכן הוא אצל השוטרים שהוכו... דער ענין פון אספה לי שבעים איש איז געווען אַ חסד ולא תשלום שכר, דער שכר פאַר דעם וועלין זיי האבין עולם הבא.

"זוהי סכנת נפשות,

ועם סכנת נפשות

לא משחקים!"

סיפור שמיימי שאירע בהתוועדות מיוחדת של הרבי הרי"צ – בעל ההילולא של יו"ד שבת • הסיפור במלואו מתפרסם כאן לראשונה

ללמוד יותר טוב ויותר קל, שבני ישראל ילמדו ככל העמים, ומדוע צריך ללמוד קמץ אל"ף א, כפי שהיהודים הישנים למדו.

"עליכם להזהר מצבועים אלו, שנראים מבחוץ דומים לבעלי תורה, אך תוכם הוא רע! מוטב היה אולי שיגזרו את זקנם ופיאותיהם וילכו למנוח (קלויסטער)!"

"אין כוונתי לתנועת המזרחי שבמדינות אחרות. ישנה מדינה [כנראה הכוונה לגרמניה] ששם ישנם גם כאן כאלו הנקראים בשם זה, אך הם יראי שמים באמת, ובאמת רוצים שהילדים יקיימו תורה ומצוות כפי שהיה בימי קדם."

עבורי האבא לא הסתלק

בין הדברים, כאשר הזכיר הרבי הרי"צ את אביו, הרבי הרש"ב, אמר: "אינני אומר על אבי 'נשמתו עדן', מצד שני טעמים: ראשית, איני נותן 'כתובות', ושנית – עבורי האבא לא הסתלק. הוא רק

מאת: י. בן ברוך

הזקן החליף את ה"א לאל"ף, ולכן יש לקוות על שנה זו שיהיה 'אז תרצ"א'."

להזהר מהצבועים

במהלך ההתוועדות דיבר הרבי בחריפות רבה נגד בתי הספר של תנועת המזרחי בריגא. בין השאר התבטא הרבי ואמר, ששם עוקרים ומשרשים את קדושת האותיות ואת קדושת הנקודות, ולא לומדים כפי אופן הלימוד היהודי העתיק: קמץ אל"ף א, קמץ בי"ת ב. הרבי הרי"צ פנה נרגשות אל הורי הילדים הלומדים בבתי הספר הללו: "אני אומר לכם, הם השונאים הכי גדולים שלכם. הם עושים רח"ל את ילדיכם לאפיקורסים! הם נתנו לעצמם את השם 'מזרחי', וטוענים שכוננתם רק לטובת הילדים, כדי שידעו

גילוי הקץ

בשמחת תורה תרצ"א שהה הרבי הרי"צ בריגא, ולפני ההקפות ערך התוועדות. אל בית המדרש הגיע קהל רב, ביניהם חסידים ואנשי מעשה שהתגוררו אז בריגא, וגם סתם 'עמך'. בין הנוכחים בלטה קבוצה של סטודנטים צעירים, שלדבריהם הגיעו כדי לראות כיצד חוגגים 'שמחת תורה בלויבאוויטש'."

הייתה זו התוועדות מיוחדת עם הרבה 'גילויים'. בין השאר דיבר הרבי אודות ביאת המשיח, ואף גילה שעל שנה זו, שנת תרצ"א, ישנו קץ.

וכה היו דברי הרבי: "בשנה זו יש להתכונן במיוחד לביאת המשיח, כי ישנה תקווה חזקה שבשנה זו יבוא משיח, והרמז לזה מלשון הפסוק (בחוקותי כו, לד): 'אז תרצה'. 'אז' הוא המספר שמונה (א' שרוכב על ז') שזוהי המדרגה של משיח, וזהו 'אז תרצה' – שגילוי המשיח, שהוא בבחינת 'אז', יהיה בשנת תרצ"א. ואף שנאמר תרצה עם ה"א, אך אנו רוצים שזה יהיה עם אל"ף, וכידוע שרבינו

התעלם, וכאשר אני רוצה והוא רוצה – הננו מתראים!"

הפסקת חשמל

בעיצומה של ההתוועדות כבה לפתע אור החשמל, וחושך השתרר בבית המדרש. כעבור כמה דקות נדלק האור שוב. אחר-כך התברר שהיה זה מעשה התגרות של קבוצת נערים פוחזים, כפי שיסופר בהרחבה להלן.

הרבי הריי"צ לא הפסיק מדיבורו כאשר השתרר חושך, והמשיך בהתוועדות כרגיל. כאשר אחד התמימים, הרב מרדכי מענטליק, מי שלימים היה ר"מ בישיבת תות"ל המרכזית ב-770, הפנה את ראשו לעבר ארון החשמל לראות מה מתרחש שם, אמר לו הרבי הריי"צ:

"מה אתה מביט? הנך נמצא בעיר זרה ובמדינה זרה, קוק אויף אַ 'עצמי' וועסטו זעהן עצמות [=הבט על 'עצמי' ותראה עצמות]!"

גופו של יהודי יקר אצלי

לקראת סיום ההתוועדות, לפני שניגשו לעריכת ההקפות, פנה לפתע הרבי הריי"צ אל הנאספים, ופתח בנאום חריף ביותר שהפליא את החסידים מאוד:

"הנני מודיע ומזהיר – פתח הרבי את דבריו – שאם ישנם כאן כאלו שח"ו אינם מניחים תפילין, ואינם שומרים טהרת המשפחה, שלא ישארו בהקפות שלי!

"אדם הראשון גורש מגן עדן לאחר החטא, כי האוויר של גן עדן אינו יכול לסבול כל חטא. כך הוא גם בנידון דיין, כיון שישנו כאן קיבוץ של חסידים העומדים בהתקשרות לאבות העולם, הרי כאן הוא אוויר של גן עדן!

"ולכן הנני מודיע, שאלו שאינם שומרים טהרת המשפחה ואינם מניחים תפילין – אינם יכולים להשאר בהקפות שלי, ואינם יכולים להיות עמי תחת קורת גג אחת!

"רק באם יקבלו על עצמם מהיום והלאה לשמור טהרת המשפחה ולהניח תפילין, אז יכולים הם להשאר להקפות שלי, ונשמח יחדיו בשמחת התורה."

אחר כך נעמד הרבי הריי"צ על מקומו והכריז בקול רם:

"אתפשטותא דמשה בכל דרא – משה רבינו היה אוהב ישראל, אצל משה רבינו, לא רק נשמתו של היהודי הייתה יקרה, אלא גם גוף יהודי היה יקר אצלו.

"וכיוון שגופו של יהודי יקר אצלי, על כן הנני חוזר ומודיע: אם ישנם כאן כאלו שאינם שומרים טהרת המשפחה ואינם מניחים תפילין – שלא ישתתפו בהקפות שלי. זוהי סכנת נפשות, ועם סכנת נפשות לא משחקים!"

אינני מפחד מזה

בהמשך התייחס הרבי הריי"צ לאלה שכיבו את האור, ואמר:

"אלו שכיבו את האור (אלקטרע), אולי סוברים כדעת הטועים המתירים לכבות ולהדליק את האור ביום טוב, אך זוהי טעות גמורה, כי אסור לעשות זאת.

"מה הייתה כוונתם בזה [בכיבוי האור] – לא מעניין אף אחד, ואפילו לא מי שהם חושבים עמוק עמוק בתוכם. בעזרת ה' אינני מפחד מזה! יהודים תלויים בחיותו של הקב"ה ולא ברצון בשר ודם!

"אך אפילו אלו שחושבים שאינם מאמינים לגמרי בשום דבר ח"ו, מחוייב אני לומר להם: היזהרו, כי עם סכנת נפשות לא משחקים! עדיף שתצייתו ותלכו מכאן בשלום! ואלו שיישארו כאן להקפות, בוודאי יקבלו על עצמם 'דברי חברות' להתנהג כמו שצריך."

עכשיו אנחנו אחים

כשסיים הרבי הריי"צ את דבריו והתיישב על מקומו, יצאו חלק מהצעירים מבית הכנסת, אך רבים מהם נשארו והבטיחו שהם מקבלים על עצמם להתנהג כמו שצריך.

פנה אליהם הרבי הריי"צ ואמר: "הצעירים שנשארו כאן – צריך לתת להם קצת משקה לומר 'לחיים', ומשהו לקנח בו ('פארבייטן'). עכשיו אנחנו אחים."

הרב מרדכי חפץ מריגא הלך לעזרת הנשים והעביר להם את דברי הרבי, שרק מי שמקבלת על עצמה לשמור טהרת המשפחה יכולה להשאר. אחר-כך חזר ואמר לרבי שהוא שליח של הנשים היהודיות שהן שמעו את אזהרתו של הרבי, והן מעידות על עצמן שהן יכולות להשאר להקפות.

בשמועו זאת, אמר לו הרבי: "תאמר להן, שהנני מברכם שהם ובעליהם יגדלו את בניהם ובנותיהם לתורה חופה ומעשים טובים. ואלו שלעת עתה אין להם ילדים – שהשם יתברך ישמח את לבבם עם ילדים בריאים!"

הרבי גם ביקש למסור להן שעליהן לייסד "אגודת נשים" לחזק את שמירת טהרת המשפחה. לאחר מכן הלך הרבי לערוך את ההקפות, שהתקיימו בשמחה רבה ועצומה.

הקומוניסטים מנסים

להפריע להקפות

קהל החסידים היה המום מהדברים החריפים שהשמיע הרבי לפני ההקפות, בפרט על רקע הנהגתו הכללית של הרבי, שהייתה בחסד וברחמים. לכולם היה ברור שמאחורי הדברים מסתתר משהו נעלה ונשגב מבינתנו.

ואכן, לאחר החג נודע לחסידים שקבוצת צעירים מהמועדון הקומוניסטי "פרץ", הגיעו להקפות של הרבי הריי"צ מתוך מטרה להפריע במהלך ההקפות.

תוכניתם הייתה לחתוך את חוטי החשמל של אולם בית המדרש, כדי שלא יוכלו לערוך את ההקפות, ולשם כך ערכו ניסוי באמצע ההתוועדות, וכיבו והדליקו את האור. ביניהם היו כמה צעירים אלימים במיוחד, שהתכוונו להרים את ידם על מי שינסה למנוע מהם לבצע את זממם.

כאשר שמעו הללו את דברי הרבי הריי"צ שזוהי סכנת נפשות, הם הבינו מיד למה מתכוון הרבי, ומנהיגם המבוהל סימן להם לצאת מיד מבית המדרש.

שני צעירים התעקשו להשאר בבית המדרש, למרות שלא קיבלו על עצמם להניח תפילין בכל יום, וימים ספורים לאחר החג מצאו את מותם ר"ל.

– את כל הפרטים הללו סיפר אחיו של מנהיג קבוצת הצעירים לאחד החסידים.

בערב שבת קודש פרשת בראשית נכנס מזכירו של הרבי הריי"צ, הרב יחזקאל פייגין, לחדר היחידות, וסיפר לרבי מה ששמעו החסידים מאחיו של מנהיג קבוצת הצעירים.

אמר לו הרבי הריי"צ:

"בשעת מעשה, כשאמרתי את הדברים בהתוועדות, לא הבנתי מדוע הכריחו אותי (מלמעלה) לומר כן, אך עתה הכל ברור ומחורר אצלי!"

(על פי רשימותיו של הרה"צ ר' אברהם ע"ה ווינגארטן. מכתבי הרה"צ יחזקאל פייגין. לקוטי דיבורים ח"ב תשה, ב ואילך, וספר השיחות תרצ"א ע' 166 ואילך)

עכשיו לאחר שכלנו נסחפנו באווירת ההתלהבות...

יוצאים לדרך!

מיום ראשון י"ד שבט, נכנסים לתנופה של צבירת נקודות

- 1 רוכשים את הספר לקוטי שיחות בענייני גאולה ומשיח,
- 2 משתתפים באופן קבוע בכל הסדרים (5 נקודות ליסדרי)
- 3 מתכוננים למבחן, וגורפים העלחה מירבית (175 נקודות למבחן)

ו... זוכים בפרסים ללא תחרות וללא הגרלה.

כרטיסי טיסה ל-770 לייא ניסן

סטי לקוטי שיחות

סטי אגרות קודש

סטי לקוטי שיחות בענייני גאולה ומשיח (חדש)

ספרי חידושים וביאורים

בענייני ומשיח עם פיענוחים (חדש)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

